

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/1036
ze dne 8. června 2016
o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie
(kodifikované znění)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ⁽²⁾ bylo několikrát podstatně změněno ⁽³⁾. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by mělo být uvedené nařízení kodifikováno.
- (2) Dohoda o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994 (dále jen „antidumpingová dohoda z roku 1994“) obsahuje podrobná pravidla, zejména pro výpočet dumpingu, postupy pro zahájení a provádění šetření, včetně zjišťování a zpracování skutečností, zavádění prozatímních opatření, zavádění a vybírání antidumpingových cel, doby trvání a přezkumu antidumpingových opatření, jakož i zveřejňování informací v souvislosti s antidumpingovými šetřeními.
- (3) S cílem zajistit řádné a transparentní uplatňování pravidel antidumpingové dohody z roku 1994 by měla být její ustanovení co nejvíce přejata do právních předpisů Unie.
- (4) Při uplatňování pravidel antidumpingové dohody z roku 1994 je k zachování rovnováhy mezi právy a povinnostmi vytvořené Všeobecnou dohodou o clech a obchodu (dále jen „GATT“) nezbytné, aby Unie přihlédla k výkladu těchto pravidel svými nejvýznamnějšími obchodními partnery.
- (5) Měla by být stanovena jasná a podrobná pravidla pro určování běžné hodnoty. Toto určování by mělo být ve všech případech založeno zejména na reprezentativním prodeji v běžném obchodním styku v zemi vývozu. Pro účely zjištění dumpingu je účelné přesněji určit, za jakých podmínek lze strany považovat za strany ve spojení. Je účelné vymezit, za jakých okolností může být domácí prodej považován za ztrátový a nezohledňován a za jakých okolností může být brán za základ zbývající prodej nebo početně zjištěná běžná hodnota nebo prodej do třetí země. Mělo by se dále stanovit přiměřené rozdělení nákladů, včetně situací při zahajování výroby, jakož i pokyny pro definici zahájení výroby a pro rozsah a metodu rozdělování. Při početním zjišťování běžné hodnoty je kromě toho nezbytné stanovit metodu, která se musí použít pro stanovení prodejních, správních a režijních nákladů a pro zisk, jež by měly být v této běžné hodnotě zahrnuty.
- (6) Při určování běžné hodnoty pro země bez tržního hospodářství se jeví jako účelné stanovit pravidla pro výběr vhodné třetí země s tržním hospodářstvím, která má být pro tento účel použita, a pro případ, že nelze určit vhodnou třetí zemi, stanovit, že běžná hodnota může být určena jiným vhodným způsobem.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 10. května 2016 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 30. května 2016.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51).

⁽³⁾ Viz příloha I.

- (7) Je třeba definovat pojem „vývozní cena“ a uvést, jaké úpravy by měly být provedeny v případech, kdy tato cena musí být početně zjištěna na základě první ceny na volném trhu.
- (8) Za účelem správného srovnání mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou by měly být uvedeny činitele, které mohou ovlivnit ceny a jejich srovnatelnost, a měla by být stanovena zvláštní pravidla pro provádění úprav, přičemž je třeba vzít v úvahu to, že při úpravách je třeba se vyhnout zdvojením. Je také nezbytné stanovit, že pro porovnání mohou být použity průměrné ceny, ačkoli individuální vývozní ceny mohou být porovnávány s průměrnou běžnou hodnotou, pokud se vývozní ceny mění podle uživatele, regionu nebo období.
- (9) Je žádoucí stanovit jasné a podrobné pokyny týkající se činitelů, které mohou přispět ke zjištění, zda dumpingový dovoz způsobil vážnou újmu nebo hrozbu vážné újmy. Při prokazování, že objem a cena dotyčného dovozu jsou příčinou újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie, je třeba přihlídnout k účinkům ostatních činitelů, zejména k podmínkám převládajícím na trhu v Unii.
- (10) Měl by být definován pojem „výrobní odvětví Unie“, stanoveno, že osoby, které jsou ve spojení s vývozci, mohou být z tohoto odvětví vyloučeny, a definován pojem „ve spojení“. Je rovněž nutno stanovit, že antidumpingové řízení může být zahájeno jménem výrobců v některém regionu Unie, a stanovit zásady pro definici tohoto regionu.
- (11) Je nutno stanovit, kdo může podat antidumpingový podnět, do jaké míry by mělo tento podnět podporovat výrobní odvětví Unie a jaké informace o dumpingu, újmě a příčinné souvislosti by měl obsahovat. Rovněž je žádoucí stanovit postupy pro odložení podnětu nebo pro zahájení antidumpingového řízení.
- (12) Je nutno stanovit, jakým způsobem mají být účastníci řízení informováni o tom, které údaje příslušné orgány potřebují. Účastníci řízení by měli mít dostatek příležitostí, aby mohli předložit všechny důkazy v dané věci a hájit své zájmy. Kromě toho by měly být jednoznačně stanoveny pravidla a postupy, které se musí při šetření dodržovat, a zejména pravidla, podle nichž se účastníci řízení musí v průběhu určité lhůty sami přihlásit, předložit své stanovisko a poskytnout informace, pokud se má k jejich stanovisku a informacím přihlídnout. Je rovněž vhodné stanovit, za jakých podmínek má mít účastník řízení přístup k informacím dodaným jinými účastníky řízení a možnost se k nim vyjádřit. Při shromažďování informací by měly členské státy spolupracovat s Komisí.
- (13) Je nutno stanovit podmínky, za kterých lze uložit prozatímní clo, včetně podmínky, že je lze uložit nejdříve 60 dnů a nejpozději devět měsíců po zahájení řízení. Z administrativních důvodů by mělo být stanoveno, že by Komise měla mít možnost toto clo uložit ve všech případech buď přímo na období devíti měsíců, nebo ve dvou etapách šesti a tří měsíců.
- (14) Je nutno stanovit postup pro přijetí závazků, jejichž pomocí jsou odstraněny dumping a újma, namísto uložení prozatímního nebo konečného cla. Je dále vhodné stanovit, jaké následky bude mít porušení nebo odvolání přijatých závazků a že prozatímní clo může být uloženo v případě podezření z porušení přijatých závazků, nebo pokud je nutné provést další šetření pro doplnění skutkového stavu. Při přijímání závazků by se mělo dbát na to, aby navržené závazky a jejich vykonávání nevedly k jednání, které narušuje hospodářskou soutěž.
- (15) Je nutno stanovit, že šetření mají být zastavena zpravidla do dvanácti měsíců a nejpozději do patnácti měsíců od zahájení bez ohledu na to, zda byla nebo nebyla přijata konečná opatření.
- (16) Šetření nebo řízení by mělo být zastaveno, pokud je dumping nepatrný nebo újma zanedbatelná, a tyto situace by měly být definovány. V případech, v nichž je nutno přijmout opatření, je třeba určit podmínky pro ukončení šetření a stanovit, že by opatření měla být nižší než částka dumpingového rozpětí, pokud tato nižší částka dostahuje k odstranění újmy, a dále určit metodu pro výpočet výše opatření v případech výběru vzorku prošetřovaných subjektů.

- (17) Je nutno umožnit vybrání prozatímních cel se zpětnou působností, je-li to považováno za vhodné, a vymežit, za jakých okolností mohou být uložena, aby se zabránilo obcházení konečných opatření, která mají být uplatňována. Je rovněž třeba stanovit, že clo může být uloženo se zpětnou působností v případě porušení nebo odvolání závazků.
- (18) Je nutno stanovit, že opatření pozbývají platnosti po pěti letech, pokud přezkum neprokáže, že by měla být zachována. Je rovněž třeba umožnit, aby v případech, kdy jsou předloženy dostatečné důkazy o změně okolností, byly provedeny prozatímní přezkumy nebo šetření, aby se zjistilo, zda je oprávněné vrácení antidumpingového cla. Je rovněž třeba stanovit, že při novém výpočtu dumpingu, který vyžaduje nový výpočet vývozních cen, se se cly nenakládá jako s náklady vzniklými mezi dovozem a novým prodejem, pokud se tato cla odrazí v cenách výrobků, které jsou předmětem opatření v Unii.
- (19) Je nutno výslovně stanovit, že vývozní ceny a dumpingová rozpětí budou přezkoumány, pokud je clo hrazeno vývozcem formou dohody o vyrovnání a neodráží se v cenách výrobků, které jsou předmětem opatření v Unii.
- (20) Antidumpingová dohoda z roku 1994 neobsahuje žádná ustanovení o obcházení antidumpingových opatření, ačkoli zvláštní ministerské rozhodnutí GATT uznalo obcházení jako problém a jeho řešení bylo svěřeno Výboru pro otázky antidumpingu GATT. Mnohostranná jednání dosud nebyla úspěšná a až do obdržení výsledku činnosti Výboru pro otázky antidumpingu Světové obchodní organizace (dále jen „WTO“) by právní předpisy Unie měly upravovat možnost vypořádat se s praktikami, včetně jednoduché montáže zboží v Unii nebo ve třetí zemi, majícími jako hlavní cíl obcházení antidumpingových opatření.
- (21) Je rovněž třeba ujasnit, jaké praktiky znamenají obcházení platných opatření. Obcházení antidumpingových opatření se může odehrávat buď uvnitř, nebo vně Unie. Z tohoto důvodu je nezbytné stanovit, že osvobození od zvýšených cel, které může být poskytnuto dovozcům, může být poskytnuto i vývozcům, když se uplatňují cla s cílem řešit obcházení antidumpingových opatření, ke kterému dochází mimo Unii.
- (22) Je účelné umožnit pozastavení antidumpingových opatření v případě dočasných změn podmínek na trhu, kdy je zachování těchto opatření dočasně nepřiměřené.
- (23) Je nutno stanovit, že dovoz výrobků, kterých se týká šetření, může být celně evidován, aby bylo možno následně uplatnit opatření proti tomuto dovozu.
- (24) Pro zajištění řádného uplatňování opatření je nutné, aby členské státy sledovaly dovoz výrobků, které jsou předmětem šetření nebo předmětem opatření, jakož i výši cel, která byla vybrána podle tohoto nařízení, a podávaly o tom zprávy Komisi.
- (25) Je vhodné upravit inspekce na místě pro prověření dodaných údajů o dumpingu a újmě, avšak tyto inspekce by měly být podmíněny řádným vyplněním obdrženého dotazníku.
- (26) V případech, kdy je počet stran nebo obchodů příliš velký, je nezbytné stanovit postup výběrem vzorku prošetřovaných subjektů, aby bylo možné šetření ukončit ve stanovených lhůtách.
- (27) Je třeba stanovit, že nespolupracují-li strany při šetření uspokojivým způsobem, mohou být pro objasnění skutkového stavu využity jiné informace a že tyto informace mohou být pro strany méně příznivé, než kdyby při šetření spolupracovaly.
- (28) Mělo by být upraveno zacházení s důvěrnými informacemi, aby se zabránilo vyzrazení obchodních tajemství.
- (29) Je nezbytné stanovit, že oprávněné strany mají být řádně informovány o podstatných skutečnostech a úvahách a že poskytování informací má probíhat s ohledem na rozhodovací postup v Unii ve lhůtě, která umožní stranám hájit jejich zájmy.

- (30) Je vhodné upravit správní řízení, v jehož rámci lze předkládat argumenty k otázce, zda opatření jsou v zájmu Unie, zejména v zájmu spotřebitelů, a stanovit lhůty pro předložení těchto informací a právo dotčených stran na informace.
- (31) Uplatňování tohoto nařízení vyžaduje jednotné podmínky pro přijímání prozatímních a konečných cel a pro zastavení šetření bez přijetí opatření. Tato opatření by měla přijímat Komise v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (32) Pro přijímání prozatímních opatření by se měl s ohledem na jejich účinky a jejich posloupnost ve vztahu k přijímání konečných opatření použít poradní postup. Měl by se rovněž použít k přijímání závazků, zahájení nebo nezahájení přezkumu opatření před pozbytím platnosti, pozastavení opatření, prodloužení pozastavení opatření a obnovení opatření s ohledem na jejich účinky v porovnání s konečnými opatřeními. V případě, že by prodloužení při zavádění opatření způsobilo újmu, kterou by bylo obtížné napravit, je nezbytné, aby Komise byla oprávněna přijmout okamžitě použitelná prozatímní opatření,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Zásady

1. Antidumpingové clo může být uloženo na každý dumpingový výrobek, jehož propuštění do volného oběhu v Unii působí újmu.
2. Výrobek je považován za dumpingový, jestliže je vývozní cena výrobku vyváženého do Unie nižší, než je v běžném obchodním styku srovnatelná cena obdobného výrobku určeného pro spotřebu v zemi vývozu.
3. Země vývozu je obvykle zemí původu. Může to však být země jednající jako prostředník, kromě případů, kdy výrobky jsou například pouze přepravovány přes tuto zemi, nebo nejsou v této zemi vyráběny, nebo tam pro ně neexistuje srovnatelná cena.
4. Pro účely tohoto nařízení se „obdobným výrobkem“ rozumí výrobek, který je shodný, tj. podobný ve všech ohledech posuzovanému výrobku, nebo není-li takový výrobek, jiný výrobek, který, ačkoliv není podobný ve všech ohledech, má vlastnosti úzce se podobající vlastnostem posuzovaného výrobku.

Článek 2

Zjištění dumpingu

A. BĚŽNÁ HODNOTA

1. Běžná hodnota se obvykle zakládá na cenách, které jsou zaplacený nebo mají být zaplacený nezávislým odběratelem v zemi vývozu v běžném obchodním styku.

Pokud však nejsou obdobné výrobky vývozcem v zemi vývozu vyráběny ani prodávány, může být běžná hodnota určena na základě cen jiných prodejců nebo výrobců.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

Ceny mezi stranami, které jsou podle všeho v obchodním spojení nebo mají dohodu o vyrovnání, nelze pokládat za ceny v běžném obchodním styku a nelze je použít k určení běžné hodnoty, pokud není zjištěno, že tímto vztahem nejsou ovlivněny.

V rámci šetření otázky, zda jsou dvě strany v obchodním spojení, je možné použít výklad podle definice „osob ve spojení“ uvedené v článku 127 prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/2447 ⁽¹⁾.

2. K určení běžné hodnoty by měl být obvykle použit prodej obdobných výrobků ke spotřebě na domácím trhu, pokud jeho objem činí nejméně 5 % objemu prodeje daného výrobku v Unii. Příпустný je však i nižší objem prodeje, pokud například jsou účtované ceny považovány za reprezentativní pro daný trh.

3. Pokud obdobné výrobky v běžném obchodním styku nejsou prodávány vůbec nebo jen v neuspokojivém množství nebo tento prodej neumožňuje z důvodu zvláštní situace na trhu přiměřené srovnání, určí se běžná hodnota obdobného výrobku na základě výrobních nákladů v zemi původu s připočtením přiměřené částky pro prodejní, správní a režijní náklady a pro zisk, nebo na základě cen platných při vývozu do vhodné třetí země v běžném obchodním styku, pokud jsou tyto ceny reprezentativní.

Za zvláštní situaci na trhu daného výrobku ve smyslu prvního pododstavce lze mimo jiné považovat případy, kdy jsou ceny uměle nízké, kdy existuje významný směnný obchod nebo kdy existují netržní zpracovatelské dohody.

4. Prodej obdobných výrobků na domácím trhu země vývozu nebo prodej na vývoz do třetí země za ceny, které se pohybují pod (pevnými a proměnnými) náklady na jednotku s připočtením prodejních, správních a režijních nákladů, může být z cenových důvodů považován za neuskutečněný v běžném obchodním styku a nezohledňován při určování běžné hodnoty, pouze pokud se zjistí, že se tento prodej uskutečňuje během delšího období ve významných objemech a za ceny, které neumožňují během přiměřené doby pokrýt veškeré náklady.

Pokud ceny, které jsou v době prodeje nižší než náklady na jednotku, převyšují vážené průměrné náklady na jednotku za období šetření, považují se za ceny, které umožňují pokrýt náklady během přiměřené doby.

Delší období činí obvykle jeden rok a v žádném případě nesmí být kratší než šest měsíců a prodej pod náklady na jednotku se považuje za uskutečněný ve významných objemech během takového období, pokud je zjištěno, že vážená průměrná prodejní cena je nižší než vážené průměrné náklady na jednotku nebo že prodej pod náklady na jednotku činí nejméně 20 % prodeje zohledněného k určení běžné hodnoty.

5. Náklady se obvykle vypočtou na základě záznamů vedených stranou, která je předmětem šetření, pokud tyto záznamy odpovídají obecně uznávaným zásadám účetnictví dané země a pokud je prokázáno, že tyto záznamy přiměřeně odrážejí náklady spojené s výrobou a prodejem daného výrobku.

Pokud náklady spojené s výrobou a prodejem šetřeného výrobku nejsou přiměřeně odráženy v záznamech dané strany, upraví se nebo se stanoví na základě nákladů jiných výrobců nebo vývozců v téže zemi, nebo pokud takové informace nejsou k dispozici nebo je nelze použít, na jakémkoli jiném přijatelném základě včetně informací z jiných reprezentativních trhů.

Doklady předložené pro řádné rozdělení nákladů se zohlední, pokud se prokáže, že se toto rozdělení nákladů provádí tradičním způsobem. Při nedostatku vhodnější metody se upřednostní rozdělení nákladů na základě obratu. Pokud k tomu již nedošlo při rozdělování nákladů podle tohoto pododstavce, provedou se přiměřené opravy pro neopakující se nákladové činitele, které se zanesou ve prospěch budoucí nebo současné výroby.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/2447 ze dne 24. listopadu 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 343, 29.12.2015, s. 558).

Pokud jsou náklady během části období krytí nákladů ovlivněny zahájením provozu nového výrobního zařízení, které vyžaduje značné dodatečné investice, a nižšími měrami vytižení kapacity, které vyplývají ze zahájení výroby během období šetření nebo části období šetření, vezmou se za základ nákladů na zahájení výroby náklady ke konci zaváděcí fáze s přihlédnutím k výše uvedeným pravidlům rozdělování a v této výši se zahrnou pro dané období do vážených průměrných nákladů uvedených v odst. 4 druhém pododstavci. Doba trvání zaváděcí fáze se určí se zřetelem k okolnostem daného výrobce nebo vývozce, nesmí však přesáhnout přiměřenou počáteční část období na pokrytí nákladů. Pro opravu těchto nákladů během období šetření se zohlední informace o zaváděcí fázi, které se vztahují na dobu mimo období šetření, pokud jsou předloženy před inspekcemi a do tří měsíců po zahájení šetření.

6. Částky pro prodejní, správní a režijní náklady a pro zisk se stanoví na základě skutečných údajů, které vývozce nebo výrobce zaznamená při výrobě a prodeji obdobného výrobku v běžném obchodním styku. Není-li to možné, lze částky stanovit na základě:

- a) váženého průměru skutečných částek, které byly zjištěny pro jiné prošetřované vývozce nebo výrobce při výrobě a prodeji obdobného výrobku na domácím trhu země původu;
 - b) skutečných částek, které daný vývozce nebo výrobce zaznamená při výrobě a prodeji zboží stejné obecné skupiny zboží na domácím trhu země původu;
 - c) jakékoli jiné rozumné metody, pokud zisk takto zjištěný není vyšší než zisk, kterého běžně dosahují jiní vývozci nebo výrobci při prodeji výrobků stejné obecné kategorie na domácím trhu země původu.
7. a) V případě dovozu ze zemí bez tržního hospodářství⁽¹⁾ se běžná hodnota určí na základě ceny nebo početně zjištěné hodnoty ve třetí zemi s tržním hospodářstvím nebo ceny, za niž se prodává výrobek z takové třetí země do jiných zemí včetně Unie, nebo v případě, že to není možné, na jakémkoli jiném přiměřeném základě, včetně ceny, která byla nebo má být skutečně zaplacená za obdobné výrobky v Unii, která se v případě nutnosti náležitě upraví o přiměřené ziskové rozpětí.

Vhodná třetí země s tržním hospodářstvím se vybere přiměřeným způsobem s náležitým přihlédnutím ke všem spolehlivým informacím, které jsou k dispozici v době výběru. Zohlední se také lhůty. Kde je to vhodné, použije se třetí země s tržním hospodářstvím, která je předmětem stejného šetření.

Strany, které jsou předmětem šetření, jsou informovány krátce po zahájení řízení o volbě třetí země s tržním hospodářstvím a dostanou desetidenní lhůtu k vyjádření.

- b) V rámci antidumpingového šetření dovozu z Čínské lidové republiky, Kazachstánu a Vietnamu, jakož i jakékoli jiné země bez tržního hospodářství, která je členem WTO ke dni zahájení šetření, se běžná hodnota určí v souladu s odstavci 1 až 6, pokud se na základě řádně odůvodněných žádostí jednoho nebo více výrobců, na něž se vztahuje šetření, a v souladu s kritérii a postupy uvedenými v písmenu c) prokáže, že při výrobě nebo prodeji daného obdobného výrobku převažují pro tohoto výrobce nebo tyto výrobce podmínky tržního hospodářství. V opačném případě se použije písmeno a).
- c) Žádost podle písmene b) musí být podána písemně a musí být doložena dostačujícími důkazy o tom, že výrobce působí v podmínkách tržního hospodářství, totiž že jsou splněna tato kritéria:

— společnosti rozhodují o ceně, nákladech a vstupech, například surovinách, nákladech na technologie a pracovní síly, výrobě, prodeji a investicích, na základě tržních signálů odrážejících nabídku a poptávku a bez zásadních zásahů státu v této záležitosti, přičemž náklady nejdůležitějších vstupů se v zásadě zakládají na tržní hodnotě,

— společnosti vedou jednoznačné a jasné účetnictví prověřené nezávislými auditory v souladu s mezinárodními účetními standardy a používané ve všech oblastech,

⁽¹⁾ Včetně Albánie, Arménie, Ázerbájdžánu, Běloruska, Gruzie, Kyrgystánu, Moldavska, Mongolska, Severní Koreje, Tádžikistánu, Turkmenistánu a Uzbekistánu.

- výrobní náklady a finanční situace společností nepodléhají podstatnému zkreslení způsobenému bývalým systémem netržního hospodářství, zejména pokud jde o odpisy aktiv, jiné odpisy, směnný obchod a zaplacení započtením,
- společnosti podléhají právní úpravě úpadku a vlastnictví, která zaručuje právní jistotu a stabilitu pro fungování společností, a
- měnové přepočty se provádějí podle tržních směnných kursů.

Rozhodnutí o tom, zda výrobce splňuje kritéria uvedená v tomto písmeni, se obvykle přijme do sedmi měsíců, avšak v každém případě nejpozději osm měsíců od zahájení šetření poté, co výrobní odvětví Unie dostane možnost zaujmout stanovisko. Toto rozhodnutí platí pro celé řízení. Komise informuje členské státy o přezkumu žádostí podle písmene b) obvykle do 28 týdnů od zahájení šetření.

- d) Pokud Komise omezí své šetření v souladu s článkem 17, bude rozhodnutí podle písmen b) a c) tohoto odstavce omezeno na strany zahrnuté do šetření a na výrobce, kterému je uděleno individuální zacházení v souladu s čl. 17 odst. 3.

B. VÝVOZNÍ CENA

8. Vývozní cena je cena, která byla nebo má být skutečně zaplacená za výrobek prodaný za účelem vývozu ze země vývozu do Unie.

9. Neexistuje-li vývozní cena nebo ukáže-li se, že vývozní cena z důvodu obchodního spojení nebo dohody o vyrovnání mezi vývozcem a dovozcem nebo třetí stranou není spolehlivá, lze vývozní cenu zjistit počteně na základě ceny, za niž je dovezený výrobek poprvé znovu prodán nezávislému kupujícímu, nebo pokud výrobek není prodán nezávislému kupujícímu nebo není znovu prodán ve stavu, ve kterém byl dovezen, na jakémkoli jiném přiměřeném základě.

V těchto případech se provedou úpravy pro všechny zisk a náklady včetně cel a daní za období mezi dovozem a novým prodejem, aby se stanovila spolehlivá vývozní cena franko hranice Unie.

Položky, u nichž se provedou úpravy, zahrnují veškeré částky obvykle hrazené dovozcem, avšak placené uvnitř Unie nebo mimo ni stranami, u nichž vyšla najevo existence obchodního spojení nebo dohody o vyrovnání s dovozcem nebo s vývozcem; náleží mezi ně obvyklé náklady na dopravu, pojištění, manipulaci a nakládku a vedlejší náklady, cla, antidumpingová cla a jiné poplatky, které je třeba zaplatit v zemi dovozu při příležitosti dovozu nebo prodeje výrobků, jakož i přiměřené rozpětí pro prodejní, správní a režijní náklady a zisk.

C. SROVNÁNÍ

10. Mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou se provede spravedlivé srovnání. Toto srovnání se provede na stejné obchodní úrovni a na základě prodeje uskutečněného ve stejné nebo co nejbližší době, jakož i s náležitým přihlédnutím k jiným rozdílům, které ovlivňují srovnatelnost cen. Nejsou-li takto určená běžná hodnota a vývozní cena srovnatelné na tomto základě, provedou se pokaždé náležité individuální úpravy o rozdíly u činitelů, na které bylo upozorněno a které prokazatelně ovlivňují ceny a srovnatelnost cen. Přitom je třeba se při úpravách vyvarovat jakéhokoli zdvojení, zejména u slev z cen, rabatů, množství a různých obchodních úrovní. Pokud jsou splněny výše uvedené podmínky, mohou se provést úpravy pro tyto činitele:

a) Fyzické vlastnosti:

Provede se úprava o rozdíly ve fyzických vlastnostech daného výrobku. Výše úpravy musí odpovídat rozumnému odhadu tržní hodnoty tohoto rozdílu.

b) Dovozní poplatky a nepřímé daně

Provede se úprava na běžnou hodnotu o částku odpovídající dovozním poplatkům nebo nepřímým daním, kterými je zatížen obdobný výrobek nebo surovina ve výrobku přítomná, pokud je určen ke spotřebě v zemi vývozu, a které nejsou u výrobku dovezeného do Unie vybrány nebo jsou vráceny.

c) Slevy z cen a množstevní rabaty

Provede se úprava o rozdíly ve slevách z cen a rabatech, včetně množstevních rabatů, pokud jsou řádně kvantifikovány a přímo souvisejí s daným prodejem. Dále se provede úprava o dodatečné slevy z cen a rabaty, pokud se žádost opírá o obvyklou praxi v předchozích obdobích včetně podmínek pro poskytnutí slev z cen nebo rabatů.

d) Obchodní úroveň

i) Úprava o rozdíly v obchodních úrovních, včetně případných rozdílů při prodeji prostřednictvím výrobců původního zařízení, se provede, pokud se u distribučního řetězce na obou trzích prokáže, že se vývozní cena včetně početně zjištěné vývozní ceny týká jiné obchodní úrovně než běžná hodnota a že rozdíl ovlivnil srovnatelnost cen, což se projevuje v trvalých a zřejmých rozdílech ve funkcích a cenách prodejců na různých obchodních úrovních na domácím trhu země vývozu. Částka úpravy vychází z tržní hodnoty rozdílu.

ii) Zvláštní úprava však může být provedena za okolností neuvedených v bodě i), pokud stávající rozdíl v obchodní úrovni nelze kvantifikovat vzhledem k neexistenci odpovídajících úrovní na domácím trhu země vývozu nebo pokud se jasně prokáže, že některé funkce se zřetelně vztahují na jiné obchodní úrovně, než jsou ty, které byly použity při srovnání.

e) Náklady na dopravu, pojištění, manipulaci a nakládku a vedlejší náklady

Provede se úprava o rozdíly v nákladech přímo spojených s přemístěním daného výrobku z prostor vývozce k nezávislému kupci, pokud jsou tyto náklady zahrnuty do vyúčtovaných cen. Tyto náklady zahrnují náklady na dopravu, pojištění, manipulaci, nakládku a vedlejší náklady.

f) Balení

Provede se úprava o rozdíly v nákladech přímo spojených s balením daného výrobku.

g) Poskytnutí úvěru

Provede se úprava o rozdíly v nákladech na každý úvěr poskytnutý na daný prodej, pokud je tento činitel zohledněn při stanovení účtovaných cen.

h) Náklady na službu zákazníkům

Provede se úprava o rozdíly v přímých nákladech na poskytování jistot, záruk, technické pomoci a služeb zákazníkům podle právních předpisů nebo podle kupní smlouvy.

i) Provize

Provede se úprava o rozdíly v provizích, které se vyplácejí za daný prodej.

Provizí se rozumí rovněž obchodní přírážka obchodníka k cenám výrobku nebo obdobného výrobku, pokud tento obchodník plní funkce obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatou formou provize.

j) Měnové přepočty

Vyžaduje-li srovnání cen měnový přepčet, použije se k tomu směnný kurs platný v den prodeje; je-li však prodej deviz na termínovaných trzích přímo spojen s vývozním obchodem, použije se směnný kurs použitý při termínovaném prodeji. Datum prodeje obvykle odpovídá datu faktury, avšak lze použít i datum smlouvy, objednávky nebo potvrzení objednávky, jestliže jsou tyto doklady pro zjištění věcných prodejních podmínek vhodnější. Na kolísání směnného kursu se nebere ohled a vývozcům se poskytne lhůta 60 dní, aby zohlednili trvalé kolísání směnného kursu v období šetření.

k) Jiné činitele

Úpravu lze rovněž provést o rozdíly v jiných činitelích, které nejsou uvedeny v písmenech a) až j), pokud se prokáže, že ovlivňují srovnatelnost cen ve smyslu tohoto odstavce, zejména pokud na základě rozdílu v těchto činitelích platí zákazníci na domácím trhu trvale různé ceny.

D. DUMPINGOVÉ ROZPĚTÍ

11. S výhradou příslušných ustanovení o spravedlivé srovnání se existence dumpingového rozpětí v průběhu šetření obvykle zjišťuje na základě srovnání váženého průměru běžné hodnoty s váženým průměrem cen všech srovnatelných vývozních obchodů do Unie nebo srovnáním jednotlivých běžných hodnot a jednotlivých vývozních cen do Unie za každý obchod. Běžná hodnota určená na základě váženého průměru však může být srovnána s cenami všech jednotlivých vývozních obchodů do Unie, jestliže se struktura vývozních cen výrazně liší mezi různými kupujícími, oblastmi nebo obdobími a jestliže by metody uvedené v první větě tohoto odstavce neodrážely v plném rozsahu dumpingové praktiky. Tento odstavec nevylučuje výběr vzorku v souladu s článkem 17.

12. Dumpingové rozpětí odpovídá částce, o níž běžná hodnota přesahuje vývozní cenu. Pokud jsou dumpingová rozpětí rozdílná, lze stanovit vážené průměrné dumpingové rozpětí.

Článek 3

Zjišťování újmy

1. Není-li stanoveno jinak, rozumí se pro účely tohoto nařízení „újmou“ podstatná újma výrobnímu odvětví Unie, její hrozba nebo závažné zpoždění při zavádění některého výrobního odvětví Unie a tento pojem se vykládá v souladu s tímto článkem.

2. Zjištění újmy se musí zakládat na skutečných důkazech a zahrnovat objektivní posouzení:

a) objemu dumpingového dovozu a jeho účinku na ceny obdobných výrobků na trhu Unie a

b) následného vlivu tohoto dovozu na výrobní odvětví Unie.

3. S ohledem na objem dumpingového dovozu se posoudí, zda došlo k významnému zvýšení dumpingového dovozu v absolutních hodnotách nebo v poměru k výrobě nebo spotřebě v Unii. Pokud jde o účinek dumpingového dovozu na ceny, posoudí se, zda ve srovnání s cenou obdobného výrobku výrobního odvětví Unie existuje značné cenové podbízení ze strany dumpingového dovozu nebo zda tento dovoz jinak významnou měrou způsobil pokles cen nebo zabránil významnou měrou jejich růstu, ke kterému by jinak došlo. Žádné z uvedených kritérií nemusí být rozhodující.

4. Pokud jsou předmětem antidumpingového šetření současně výrobky dovezené z více než jedné země, posuzují se účinky tohoto dovozu souhrnně pouze tehdy, je-li zjištěno, že

a) dumpingové rozpětí zjištěné ve vztahu k dovozu výrobků z každé jednotlivé země není nepatrné ve smyslu čl. 9 odst. 3 a objem dovezených výrobků z každé jednotlivé země není zanedbatelný a

b) souhrnné posouzení účinků dovozu je vhodné s ohledem na podmínky hospodářské soutěže mezi dováženými výrobky a na podmínky hospodářské soutěže mezi dováženými výrobky a obdobným výrobkem Unie.

5. Posouzení účinků dumpingového dovozu na dotčené výrobní odvětví Unie zahrnuje posouzení všech relevantních hospodářských činitelů a ukazatelů, které ovlivňují stav daného výrobního odvětví, včetně skutečnosti, že výrobní odvětví dosud nepřekonal účinky dřívějšího dumpingu nebo subvencování; rozsahu skutečného dumpingového rozpětí a skutečného a potenciálního poklesu prodeje, zisku, výroby, podílu na trhu, produktivity, návratnosti investic a vytížení kapacit; činitelů, které ovlivňují vývoj cen v Unii; skutečných a možných nepříznivých účinků na peněžní tok, stav zásob, zaměstnanost, mzdy, hospodářský růst, schopnost opatřit si kapitál nebo investice. Tento výčet není vyčerpávající a žádné z uvedených kritérií nemusí být rozhodující.

6. Ze všech relevantních důkazů předložených podle odstavce 2 musí vyplývat, že dumpingový dovoz působí újmu ve smyslu tohoto nařízení. K tomu zejména patří důkaz o tom, že objem nebo cena či objem i cena zjištěné podle odstavce 3 mají na výrobní odvětví Unie nepříznivé účinky ve smyslu odstavce 5 a že tyto účinky dosahují takových rozměrů, že mohou být označeny jako podstatné.

7. Zkoumají se rovněž jiné známé činitele než dumpingový dovoz, které ve stejnou dobu působí újmu výrobnímu odvětví Unie, aby bylo zajištěno, že újma způsobená těmito jinými činiteli není přičítána dumpingovému dovozu podle odstavce 6. Mezi činitele, které je v této souvislosti možno vzít v úvahu, patří: objem a ceny dovozu, který nebyl prodáván za dumpingové ceny; snížení poptávky nebo změny struktury spotřeby; restriktivní obchodní praktiky výrobců ve třetích zemích a v Unii a hospodářská soutěž mezi nimi; rozvoj technologie a vývozní výkonnost a produktivita výrobního odvětví Unie.

8. Účinky dumpingového dovozu se hodnotí podle výroby obdobného výrobku výrobního odvětví Unie, pokud dostupné informace umožňují vymezit tuto výrobu na základě kritérií, jako jsou výrobní postupy, prodej a zisk výrobců. Není-li možné tuto výrobu vymezit, hodnotí se účinky dumpingového dovozu podle výroby nejužší skupiny nebo souboru výrobků, který zahrnuje obdobný výrobek a pro něj lze získat potřebné informace.

9. Zjištění, zda hrozí podstatná újma, musí vycházet ze skutečností, a nikoli pouze z tvrzení, domněnek nebo vzdálené možnosti. Změna okolností, jež by přivedila stav, v němž by dumping působil újmu, musí být zřetelně předvídatelná a musí hrozit bezprostředně.

Při zjišťování, zda hrozí podstatná újma, je nutno vzít v úvahu činitele, jako jsou:

- a) významná míra zvýšení objemu dumpingového dovozu na trh Unie, naznačující pravděpodobné podstatné zvýšení dovozu;
- b) dostatečná volně dostupná kapacita vývozce nebo bezprostředně očekávané podstatné zvýšení jeho kapacity, naznačující pravděpodobné podstatné zvýšení dumpingového dovozu do Unie, přičemž je nutno vzít v úvahu, do jaké míry mohou dodatečný vývoz vstřebat ostatní vývozní trhy;
- c) dovoz uskutečňovaný za ceny, které by významnou měrou způsobily pokles cen nebo zabránily významně jejich růstu, ke kterému by jinak došlo, a které zřejmě zvýší poptávku po dalším dovozu;
- d) zásoby výrobku, který je předmětem šetření.

Žádný z těchto činitelů není sám o sobě nezbytně rozhodující, ale souhrn posuzovaných činitelů musí vést k závěru, že bezprostředně hrozí další dumpingový vývoz a že bez zavedení ochranných opatření vznikne podstatná újma.

Článek 4

Vymezení výrobního odvětví Unie

1. Pro účely tohoto nařízení se „výrobním odvětvím Unie“ rozumějí výrobci obdobných výrobků v Unii jako celek nebo ti z nich, jejichž společný výstup představuje podstatnou část celkové výroby těchto výrobků v Unii ve smyslu čl. 5 odst. 4, s těmito výjimkami:

- a) pokud jsou někteří výrobci ve spojení s vývozci nebo dovozci nebo sami dovážejí výrobky označené za dumpingové, lze pojem „výrobní odvětví Unie“ vykládat tak, že se vztahuje pouze na zbývající výrobce;
- b) za mimořádných okolností může být území Unie pro spornou výrobu rozděleno na dva nebo více konkurenčních trhů a výrobci na každém jednotlivém trhu mohou být chápáni jako samostatné výrobní odvětví, pokud
 - i) výrobci na tomto trhu prodávají veškerou nebo téměř veškerou svou výrobu dotyčných výrobků na tomto trhu a

- ii) poptávka na tomto trhu není v podstatné míře uspokojována výrobci dotyčných výrobků, kteří se nacházejí jinde v Unii.

Za těchto okolností může být újma zjištěna i tehdy, pokud ji větší část celého výrobního odvětví Unie neutrpí, jestliže se dumpingový dovoz soustředí na takový izolovaný trh a působí újmu výrobcům veškeré nebo téměř veškeré výroby na tomto trhu.

2. Pro účely odstavce 1 se má za to, že výrobce je ve spojení s vývozcem nebo dovozcem pouze tehdy, jestliže:

- a) jeden z nich přímo nebo nepřímo kontroluje druhého;
- b) oba jsou přímo nebo nepřímo kontrolováni třetí osobou; nebo
- c) společně přímo nebo nepřímo kontrolují třetí osobu, pokud existuje důvod k domněnce nebo podezření, že daný výrobce na základě tohoto spojení jedná jiným způsobem než nezávislý výrobce.

Pro účely tohoto odstavce se má za to, že jeden kontroluje druhého, pokud je právně nebo fakticky schopen vykonávat na druhého nátlak nebo mu udělovat pokyny.

3. Pokud se jako výrobní odvětví Unie chápou výrobci v určitém regionu, dá se vývozcům příležitost nabídnout přijetí závazků podle článku 8 týkajících se tohoto regionu. V takovýchto případech je nutno při zkoumání otázky, zda jsou opatření v zájmu Unie, zvláště přihlídnout k zájmům dotyčného regionu. Pokud není obratem nabídnut přiměřený závazek nebo pokud nastanou situace uvedené v čl. 8 odst. 9 a 10, může být uloženo prozatímní nebo konečné clo s platností pro celou Unii. V tom případě se může clo vztahovat pouze na určité výrobce nebo vývozce, je-li to proveditelné.

4. Na tento článek se použije čl. 3 odst. 8.

Článek 5

Zahájení řízení

1. S výhradou odstavce 6 se šetření ke zjištění existence, rozsahu a účinku údajného dumpingu zahajuje na základě písemného podnětu podaného fyzickou nebo právnickou osobou nebo sdružením bez právní subjektivity, která jedná jménem výrobního odvětví Unie.

Podnět může být podán Komisi nebo členskému státu, který jej Komisi postoupí. Komise zašle členským státům kopii všech podnětů, které obdrží. Podnět se považuje za podaný v první pracovní den po doporučeném doručení Komisi nebo po vystavení potvrzení o přijetí Komisí.

Pokud nebyl podán podnět a některý členský stát má dostatečné důkazy o existenci dumpingu a o újmě jím způsobené výrobnímu odvětví Unie, předá je neprodleně Komisi.

2. Podnět podle odstavce 1 musí obsahovat dostatečné důkazy o existenci dumpingu, o způsobené újmě a o příčinné souvislosti mezi dovozem označeným za dumpingový a údajnou újmu. Podnět musí obsahovat tyto informace, nakolik jsou žadatelem rozumně dostupné:

- a) totožnost žadatele a uvedení objemu a hodnoty výroby obdobného výrobku žadatelem v Unii. Je-li písemný podnět podáván jménem výrobního odvětví Unie, je v něm nutno pro určení výrobního odvětví, jehož jménem je podnět podáván, uvést všechny známé výrobce obdobného výrobku v Unii (nebo svazy výrobců obdobného výrobku v Unii), a pokud je to možné, objem a hodnotu výroby obdobného výrobku v Unii připadající na tyto výrobce;

- b) úplný popis výrobku označeného za dumpingový, název dotyčné země nebo zemí původu nebo vývozu, totožnost všech známých vývozců nebo zahraničních výrobců a seznam známých osob dovážejících dotyčný výrobek;
- c) ceny, za které se výrobek označený za dumpingový prodává, pokud je určen pro spotřebu na domácích trzích země nebo zemí původu nebo vývozu, (nebo případně ceny, za které se výrobek prodává ze země nebo zemí původu nebo vývozu do třetí země nebo třetích zemí, nebo početně zjištěnou hodnotu výrobku) a vývozní ceny nebo případně ceny, za které je výrobek poprvé znovu prodán nezávislému kupujícímu v Unii;
- d) vývoj objemu dovozu označeného za dumpingový, účinek tohoto dovozu na ceny obdobného výrobku na trhu Unie a následný dopad dovozu na výrobní odvětví Unie, doložený příslušnými činiteli a ukazateli, jako jsou ty uvedené v čl. 3 odst. 3 a 5, které ovlivňují stav výrobního odvětví Unie.
3. Komise v možném rozsahu zhodnotí správnost a dostatečnost důkazů obsažených v podnětu, aby zjistila, zda existuje dostatek důkazů pro zahájení šetření.
4. Šetření podle odstavce 1 se zahájí pouze v případě, že je po posouzení, do jaké míry podnět podporují nebo odmítají výrobci obdobného výrobku v Unii, zjištěno, že podnět byl podán výrobním odvětvím Unie nebo jeho jménem. Podnět je považován za podaný výrobním odvětvím Unie nebo jeho jménem, jestliže je podporován výrobcí v Unii, jejichž souhrnná výroba tvoří více než 50 % celkové výroby obdobného výrobku té části výrobců Unie, kteří podnět výslovně podpořili nebo odmítli. Šetření se však nezahájí, jestliže výrobci v Unii, kteří podnět výslovně podpořili, představují méně než 25 % celkové výroby obdobného výrobku výrobním odvětvím Unie.
5. Orgány nezveřejňují informace o podnětu na zahájení šetření, pokud nebylo učiněno rozhodnutí je zahájit. Co nejdříve po obdržení podnětu s náležitými podklady a před zahájením šetření však Komise uvědomí dotčenou zemi vývozu.
6. Pokud se Komise za zvláštních okolností rozhodne zahájit šetření, aniž by obdržela písemný podnět od výrobního odvětví Unie nebo jeho jménem, uskuteční je pouze tehdy, má-li dostatečné důkazy o existenci dumpingu, újmě a příčinné souvislosti podle odstavce 2 odůvodňující zahájit šetření. Jakmile Komise určí, že je třeba takové šetření zahájit, informuje o tom členské státy.
7. Důkazy o dumpingu i o újmě jsou při rozhodování o zahájení šetření posuzovány současně. Nejsou-li důkazy o dumpingu nebo o způsobené újmě dostatečné pro pokračování v řízení, podnět se odloží. Řízení se nezahajuje proti zemím, z nichž dovoz tvoří méně než 1 % podílu na trhu, pokud tyto země dohromady nepokrývají nejméně 3 % spotřeby Unie.
8. Podnět může být před zahájením šetření stažen; v tom případě se na něj hledí, jako by nebyl podán.
9. Pokud je zřejmé, že existuje dostatek důkazů, které opravňují k zahájení řízení, učiní tak Komise během 45 dnů ode dne podání podnětu a zveřejní oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*. Jsou-li předložené důkazy nedostatečné, je o tom žadatel vyrozuměn do 45 dnů ode dne, kdy byl podnět podán Komisi. Komise informuje členské státy o posouzení podnětu, které provedla, obvykle do 21 dnů ode dne, kdy jí byl podnět podán.
10. V oznámení o zahájení řízení vyhlásí Komise zahájení šetření, označí dotčený výrobek a dotčené země, uvede souhrn získaných informací a stanoví, že je nutno jí předložit veškeré podstatné informace.

Stanoví lhůty, během kterých se mohou účastníci řízení přihlásit, předložit písemné stanovisko a sdělit informace, pokud se k jejich stanoviskům a informacím má přihlédnout při šetření. Současně stanoví lhůtu, během níž mohou účastníci řízení požádat o slyšení před Komisí v souladu s čl. 6 odst. 5.

11. Komise o zahájení řízení uvědomí známé dotčené vývozce, dovozce a zájmové svazy dovozců nebo vývozců, zástupce země vývozu a žadatele a sdělí s náležitým ohledem na ochranu důvěrných informací známým vývozcům, orgánům země vývozu a na požádání i jiným účastníkům řízení plné znění písemného podnětu obdrženo podle odstavce 1. Pokud se šetření týká zvláště vysokého počtu vývozců, může být plné znění písemného podnětu předáno pouze orgánům země vývozu nebo příslušnému svazu výrobního odvětví.
12. Antidumpingové šetření není překážkou pro celní odbavení výrobků.

Článek 6

Šetření

1. Po zahájení řízení započne Komise ve spolupráci s členskými státy šetření na úrovni Unie. Toto šetření se týká dumpingu i újmy a je prováděno současně.

Aby bylo zjištění reprezentativní, zvolí se posuzované období, které v případě dumpingu zpravidla odpovídá období nejméně šesti měsíců bezprostředně před zahájením řízení.

K informacím, které se týkají pozdějšího období, se zpravidla nepřihlíží.

2. Stranám, které v rámci antidumpingového šetření obdrží dotazníky, se k jejich zodpovězení poskytne lhůta nejméně 30 dnů. Lhůta pro vývozce začíná běžet dnem obdržení dotazníku, přičemž se má za to, že dotazník byl obdržen týden poté, co byl odeslán vývozcí nebo předán příslušnému diplomatickému zastoupení země vývozu. Tato třicetidenní lhůta může být prodloužena s náležitým ohledem na lhůty pro provedení šetření, pokud strana může toto prodloužení náležitě odůvodnit zvláštními okolnostmi.

3. Komise může požádat členské státy, aby jí předaly informace, a členské státy učiní veškerá nezbytná opatření, aby její žádosti vyhověly.

Předají Komisi požadované informace i výsledky všech provedených inspekcí, kontrol nebo šetření.

Pokud se jedná o informace obecného zájmu nebo pokud o jejich předání požádal členský stát, postoupí Komise tyto informace členským státům, pokud nejsou důvěrné; v opačném případě postoupí shrnutí, které nemá důvěrnou povahu.

4. Komise může požádat členské státy, aby uskutečnily veškeré nezbytné kontroly a inspekce, zejména u dovozců, obchodníků a výrobců v Unii, a aby provedly šetření ve třetích zemích, pokud s tím dotčené podniky souhlasí a pokud proti tomu úředně zpravená vláda dané země nevznesla námitky.

Členské státy učiní veškerá nezbytná opatření, aby žádosti Komise vyhověly.

Úředníci Komise mohou být na žádost Komise nebo některého členského státu nápomocni úředníkům členských států při plnění jejich úkolů.

5. Účastníkům řízení, kteří se sami přihlásili v souladu s čl. 5 odst. 10, bude poskytnuto slyšení, pokud o ně písemně požádají ve lhůtě stanovené v oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie* a přitom prokáží, že jsou účastníky řízení, kteří pravděpodobně budou výsledkem řízení dotčení, a že pro jejich slyšení existují zvláštní důvody.

6. Požádají-li o to dovozci, vývozci, zástupci vlády země vývozu a žadatelé, kteří se sami přihlásili v souladu s čl. 5 odst. 10, bude jim poskytnuta příležitost setkat se se stranami, které zastupují opačné zájmy, aby mohly být vyjádřeny opačné názory a předloženy protiargumenty.

Při poskytování těchto příležitostí musí být přihlédnuto k nutnosti zachovat důvěrnost informací a k praktickým potřebám stran.

Strany nejsou povinny se setkání účastnit a jejich nepřítomnost není na újmu jejich práv.

K ústním informacím poskytnutým podle tohoto odstavce Komise přihlédne pouze tehdy, jsou-li jí později potvrzeny písemně.

7. Žadatelé, dovozci a vývozci a jejich zájmové svazy, uživatelé a organizace spotřebitelů, kteří se sami přihlásili v souladu s čl. 5 odst. 10, a zástupci země vývozu mohou na základě písemné žádosti nahlédnout do všech informací, které předal Komisi některý účastník šetření, s výjimkou interních dokumentů orgánů Unie nebo členských států, pokud mají tyto informace význam pro uplatnění jejich věci, nejsou důvěrné ve smyslu článku 19 a jsou používány při šetření.

Strany se mohou k těmto informacím vyjádřit a k jejich stanoviskům se přihlédne, pokud jsou v odpovědi řádně zdůvodněna.

8. S výjimkou okolností uvedených v článku 18 se co nejdůkladněji ověřuje správnost informací poskytnutých účastníky řízení, o něž se závěry opírají.

9. Při řízeních zahájených podle čl. 5 odst. 9 se šetření ukončí pokud možno do jednoho roku. V každém případě musí být šetření ukončena do patnácti měsíců od zahájení, a to v souladu s učiněnými závěry buď podle článku 8 přijetím závazků, nebo podle článku 9 přijetím konečných opatření.

Článek 7

Prozatímní opatření

1. Prozatímní clo může být uloženo, jestliže:

- a) bylo zahájeno řízení v souladu s článkem 5;
- b) bylo zveřejněno příslušné oznámení a účastníkům řízení bylo patřičným způsobem umožněno předat informace a předložit stanoviska v souladu s čl. 5 odst. 10;
- c) bylo předběžně zjištěno, že došlo k dumpingu a že tím je výrobnímu odvětví Unie působena újma; a
- d) je v zájmu Unie zasáhnout a zabránit této újmě.

Prozatímní clo může být uloženo nejdříve 60 dnů a nejpozději devět měsíců po zahájení řízení.

2. Výše prozatímního antidumpingového cla nesmí překročit předběžně zjištěné dumpingové rozpětí a musí být nižší než toto rozpětí, pokud nižší clo postačuje k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.

3. Prozatímní clo se zajišťuje jistotou a propuštění dotčených výrobků do volného oběhu v Unii je podmíněno jejím složením.

4. Komise přijímá prozatímní opatření postupem podle čl. 15 odst. 4.

5. Pokud některý členský stát požádá Komisi o okamžitý zásah a pokud jsou splněny podmínky podle odstavce 1, rozhodne Komise do pěti pracovních dnů od obdržení žádosti o tom, zda má být uloženo prozatímní antidumpingové clo.

6. Prozatímní clo se ukládá nejdéle na dobu šesti měsíců, která může být prodloužena o další tři měsíce, nebo může být uloženo na devět měsíců. Tato doba může být prodloužena nebo stanovena na devět měsíců, pouze pokud vývozci představující významný podíl daného odvětví o to požádají nebo nevnesou námitky po oznámení Komise.

Článek 8

Závazky

1. Pokud byla předběžně zjištěna existence dumpingů a újmy, může Komise poradním postupem podle čl. 15 odst. 2 přijmout uspokojivé dobrovolné závazky, kterými se vývozce zaváže, že změní ceny svých výrobků nebo přestane výrobky vyvážet na dané území za dumpingové ceny, takže je Komise přesvědčena, že poškozující účinek dumpingů tím je odstraněn.

V takovém případě a po dobu platnosti těchto závazků se neuplatní prozatímní cla uložená Komisí v souladu s čl. 7 odst. 1 nebo konečná cla uložená v souladu s čl. 9 odst. 4 na příslušný dovoz dotčeného výrobku vyrobeného společnostmi, které jsou uvedeny v rozhodnutí Komise o přijetí uvedených závazků v platném znění.

Zvýšení ceny výrobků podle těchto závazků nesmí být vyšší, než je nezbytné k vyrovnání dumpingového rozpětí, a mělo by být nižší než dumpingové rozpětí, pokud je toto zvýšení ceny dostatečné k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.

2. Závazky může navrhnout Komise, ale žádný vývozce je není povinen přijmout. Skutečností, že vývozci nenabídlí takové závazky nebo nepřijali výzvu, aby tak učinili, nesmí být dotčeno šetření věci.

Může však být zjištěno, že pravděpodobnost vzniku újmy je vyšší, jestliže bude dumpingový dovoz pokračovat. Závazky lze od zemí nebo vývozců požadovat a přijímat pouze tehdy, pokud byla předběžně zjištěna existence dumpingů a jím způsobené újmy.

Kromě výjimečných případů musí být závazky nabídnuty nejpozději na konci období, v němž mohou být předložena stanoviska podle čl. 20 odst. 5.

3. Nabídnuté závazky nemusí být přijaty, pokud se jejich přijetí považuje za neproveditelné, například jestliže je počet skutečných nebo možných vývozců příliš velký nebo z jiných důvodů, včetně obecně politických. Dotčenému vývozci mohou být sděleny důvody, proč je navrhováno nabídku závazku odmítnout, a poskytnuta příležitost, aby k tomu zaujal stanovisko. Důvody odmítnutí se uvedou v konečném rozhodnutí.

4. Strany, které nabízejí závazek, musí předložit jeho znění v provedení, které nemá důvěrnou povahu, aby mohlo být poskytnuto stranám zúčastněným na šetření.

5. Pokud jsou závazky přijaty, šetření se zastaví. Komise šetření zastaví přezkumným postupem podle čl. 15 odst. 3.

6. Pokud jsou přijaty závazky, dokončí se šetření o dumpingů a újmě obvyklým způsobem. Pokud se v tomto případě zjistí, že nedošlo k dumpingů nebo újmě, závazek automaticky zaniká, s výjimkou případů, kdy toto zjištění vychází z velké části z existence závazku. V takovém případě je možno požadovat, aby závazek zůstal v platnosti po přiměřenou dobu.

Pokud se zjistí, že došlo k dumpingu a újmě, zůstává závazek v platnosti v souladu s přijatými podmínkami a tímto nařízením.

7. Komise může požadovat od vývozce, jehož závazek byl přijat, aby ji pravidelně informoval o plnění tohoto závazku a aby jí umožnil ověřovat předmětné údaje. Nesplnění těchto požadavků se považuje za porušení závazku.

8. Pokud jsou závazky určitých vývozců přijaty v průběhu šetření, má se pro účely článku 11 za to, že nabývají účinku dnem, kdy bylo ukončeno šetření ohledně dané země vývozu.

9. Jestliže některá strana závazky poruší nebo odvolá nebo jestliže Komise odvolá přijetí závazku, zruší Komise přijetí daného závazku rozhodnutím nebo nařízením poté, co je dotčenému vývozci dána příležitost se k věci vyjádřit, s výjimkou případu, kdy závazek sám odvolal, a automaticky se uplatní prozatímní clo uložené Komisí v souladu s článkem 7 nebo konečné clo uložené v souladu s čl. 9 odst. 4. Pokud se Komise rozhodne odvolat přijetí závazku, informuje o tom členské státy.

Kterákoli zúčastněná strana nebo členský stát mohou předložit informace, které průkazně dokládají porušení závazku. Následné posouzení, zda k porušení závazku skutečně došlo nebo nikoli, musí být obvykle dokončeno do šesti měsíců, v žádném případě však ne později než za devět měsíců od podání řádně odůvodněné žádosti.

Komise může při sledování závazků požádat o pomoc příslušné orgány členských států.

10. Na základě nejspolehlivějších dostupných informací může být v souladu s článkem 7 uloženo prozatímní clo, pokud existuje důvod k domněnce, že některý závazek byl porušen, nebo v případě porušení nebo odvolání závazku a pokud šetření, které vedlo ke vzniku závazku, nebylo ukončeno.

Článek 9

Zastavení řízení bez přijetí opatření; uložení konečného cla

1. Pokud je podnět stažen, může být řízení zastaveno s výjimkou případu, kdy to není v zájmu Unie.
2. Pokud není nutno přijmout žádná ochranná opatření, šetření nebo řízení se zastaví. Komise šetření zastaví přezkumným postupem podle čl. 15 odst. 3.
3. U řízení zahájených podle čl. 5 odst. 9 se újma zpravidla pokládá za zanedbatelnou, je-li podíl dotyčného dovozu na trhu nižší než objemy uvedené v čl. 5 odst. 7. Stejně řízení se neprodleně zastaví, pokud je zjištěno, že dumpingové rozpětí vyjádřené jako procentní podíl z vývozní ceny činí méně než 2 %, přičemž je-li dumpingové rozpětí pro jednotlivé vývozce nižší než 2 %, zastaví se ve vztahu k nim pouze šetření a tito vývozci zůstávají předmětem řízení a mohou se znovu stát předmětem šetření v rámci pozdějšího přezkumu podle článku 11 pro danou zemi.
4. Pokud z konečného zjištění skutkového stavu vyplývá, že existuje dumping a jím způsobená újma a v zájmu Unie je nutné zasáhnout v souladu s článkem 21, uloží Komise přezkumným postupem podle čl. 15 odst. 3 konečné antidumpingové clo. Pokud byla uložena prozatímní cla, zahájí Komise tento postup nejpozději jeden měsíc před tím, než tato cla pozbudou platnosti.

Výše antidumpingového cla nesmí přesahovat zjištěné dumpingové rozpětí a měla by být nižší než toto rozpětí, pokud nižší clo postačuje k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.

5. Antidumpingové clo se uloží vždy v přiměřené výši bez diskriminace na dovoz výrobků nezávisle na jejich původu, pokud bylo zjištěno, že je dumpingový a způsobuje újmu, s výjimkou dovozu krytého závazky podle tohoto nařízení.

V nařízení o uložení antidumpingových opatření se clo stanoví pro každého dodavatele nebo, není-li to proveditelné, pro danou dodavatelskou zemi. Dodavatelé, kteří jsou právně odlišní od ostatních dodavatelů nebo právně odlišní od dotyčného státu, však mohou být pro účely stanovení cla považováni za jediný subjekt. V případě použití tohoto pododstavce může být přihlédnuto k takovým faktorům, jako je existence strukturálních a podnikových vazeb mezi dodavateli a státem nebo mezi dodavateli navzájem, kontrola nebo podstatný vliv státu, pokud jde o stanovování cen a produkci, nebo hospodářská struktura dodavatelské země.

6. Pokud Komise omezí své šetření v souladu s článkem 17, nesmí být antidumpingové clo uloženo na dovoz od vývozců nebo výrobců, kteří se přihlásili v souladu s článkem 17, ale nebyli zahrnuti do šetření, vyšší než vážené průměrné dumpingové rozpětí stanovené s ohledem na strany tvořící vzorek, a to bez ohledu na to, zda je běžná hodnota pro tyto strany stanovena na základě čl. 2 odst. 1 až 6, nebo čl. 2 odst. 7 písm. a).

Pro účely tohoto odstavce nepřihlíží Komise k rozpětím, která jsou nulová nebo zanedbatelná nebo jejichž výše byla zjištěna postupem podle článku 18.

Na dovoz vývozců nebo výrobců, kterým bylo postupem podle článku 17 uděleno individuální zacházení, se uloží individuální clo.

Článek 10

Zpětná působnost

1. Prozatímní opatření a konečné antidumpingové clo se uplatní pouze na výrobky, které jsou propuštěny do volného oběhu po dni, k němuž vstoupí rozhodnutí přijaté podle čl. 7 odst. 1 nebo čl. 9 odst. 4 v platnost, s výhradou výjimek uvedených v tomto nařízení.

2. Pokud je uloženo prozatímní clo a pokud je s konečnou platností zjištěno, že existuje dumping a újma, rozhodne Komise nezávisle na otázce, zda je třeba uložit konečné antidumpingové clo, o tom, do jaké míry má být prozatímní clo skutečně vybráno.

„Újmou“ se pro tento účel nerozumí závažné zpoždění při zavádění některého výrobního odvětví Unie ani hrozba podstatné újmy, pokud není zjištěno, že by z hrozby újmy bez uplatnění prozatímních opatření skutečně vznikla podstatná újma. Ve všech ostatních případech takovéto hrozby nebo zpoždění se prozatímní částky uvolní a konečné clo může být uloženo pouze ode dne konečného zjištění hrozby újmy nebo závažného zpoždění.

3. Je-li konečné antidumpingové clo vyšší než prozatímní clo, rozdíl mezi oběma cly se nevyměří a nevybere. Je-li konečné clo nižší než prozatímní clo, výše cla se nově vypočte. Je-li konečné zjištění negativní, prozatímní clo se nepotvrdí.

4. Konečné antidumpingové clo může být uloženo na výrobky, které byly propuštěny do volného oběhu nejvýše 90 dnů přede dnem použitelnosti prozatímních opatření, avšak nikoli před zahájením šetření, pokud:

a) byl dovoz celně evidován v souladu s čl. 14 odst. 5;

b) Komise poskytla dotčeným dovozcům příležitost vyjádřit své stanovisko;

- c) u daného výrobku již dříve po delší období existoval dumping nebo dovozce o dumpingu věděl nebo měl vědět, pokud jde o rozsah dumpingu a předpokládanou nebo skutečnou újmu; a
- d) vedle výše vývozu, která způsobila újmu během šetřeného období, došlo k podstatnému zvýšení vývozu, které s ohledem na čas a objem, jakož i další okolnosti, může vážně ohrozit nápravný účinek uloženého konečného antidumpingového cla.
5. Byly-li přijaté závazky porušeny nebo odvolány, může být uloženo konečné clo na výrobky, které byly propuštěny do volného oběhu nejvýše 90 dnů přede dnem použitelnosti prozatímních opatření, pokud byl dovoz celně evidován v souladu s čl. 14 odst. 5 a pokud se uložení cla se zpětnou působností nevztahuje na výrobky dovezené před porušením nebo odvoláním závazku.

Článek 11

Platnost, přezkum a vrácení cla

1. Antidumpingové clo zůstává v platnosti pouze po takovou dobu a v takovém rozsahu, které jsou nezbytné k vyrovnání účinku dumpingu, jenž působí újmu.
2. Konečné antidumpingové opatření pozbývá platnosti pět let poté, co bylo uloženo, nebo pět let od ukončení posledního přezkumu, který se týkal dumpingu i újmy, pokud při tomto přezkumu nebylo zjištěno, že dumping a újma pravděpodobně přetrvávají nebo se obnoví, pokud opatření pozbude platnosti. Přezkum opatření před pozbytím platnosti zahájí Komise z vlastního podnětu nebo na žádost podanou výrobcí v Unii nebo jejich jménem a opatření zůstávají v platnosti až do dokončení tohoto přezkumu.

Přezkum opatření před pozbytím platnosti se zahájí, jestliže žádost obsahuje dostatečné důkazy o tom, že dumping a újma pravděpodobně přetrvávají nebo se obnoví, pokud opatření pozbude platnosti. Tuto pravděpodobnost lze opřít například o důkazy o pokračování dumpingu a újmy nebo o důkazy o tom, že odstranění újmy je zcela nebo zčásti výsledkem platných opatření, nebo o důkazy o tom, že okolnosti na straně vývozců nebo podmínky na trhu naznačují pravděpodobnost budoucího dumpingu působícího újmu.

V rámci šetření podle tohoto článku je výrobcům, dovozcům, zástupcům země vývozu a výrobcům v Unii poskytnuta příležitost doplnit, vyvrátit nebo objasnit tvrzení obsažená v žádosti o přezkum a v závěrech se patřičně přihlídnou ke všem podstatným a náležitě doloženým důkazům, které byly předloženy v souvislosti se zjišťováním, zda ukončení platnosti opatření pravděpodobně povede či nepovede k přetrvání nebo obnovení dumpingu a újmy.

Oznámení o nadcházejícím ukončení platnosti opatření se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* ve vhodné době v posledním roce platnosti opatření ve smyslu tohoto článku. Po zveřejnění oznámení jsou výrobci v Unii oprávněni podat nejpozději tři měsíce před koncem pětiletého období žádost o přezkum v souladu s druhým pododstavcem. Zveřejní se rovněž oznámení o skutečném pozbytí platnosti opatření podle tohoto odstavce.

3. Nutnost zachování opatření může Komise rovněž v podložených případech přezkoumat z vlastního podnětu nebo na žádost některého členského státu, nebo pokud od uložení konečného opatření uplynula přiměřená doba nejméně jednoho roku, na žádost některého vývozce nebo dovozce nebo výrobců v Unii, která obsahuje dostatečné důkazy o tom, že je nutné prozatímní přezkum zahájit.

Prozatímní přezkum se zahájí, jestliže žádost obsahuje dostatečné důkazy o tom, že zachování opatření na vyrovnání dumpingu už není nutné nebo že újma v případě zrušení nebo změny opatření pravděpodobně nebude přetrvávat ani se neobnoví nebo že stávající opatření nedostačují nebo již nedostačují k vyrovnání účinku dumpingu, který působí újmu.

V rámci šetření podle tohoto odstavce může Komise mimo jiné zkoumat, zda se okolnosti ohledně dumpingu a újmy podstatně změnily nebo zda stávající opatření dosahují zamýšlených účinků a odstraňují újmu zjištěnou podle článku 3. V tomto smyslu se při konečném zjišťování přihlédne ke všem podstatným a náležitě doloženým důkazům.

4. Přezkum může být rovněž proveden za účelem zjištění individuálních dumpingových rozpětí pro nové vývozce v dané zemi vývozu, z níž nebyl vyvážen výrobek během období šetření, na jehož základě byla opatření přijata.

Přezkum se zahájí, pokud nový vývozců nebo výrobce může prokázat, že není ve spojení se žádným z vývozců nebo výrobců v zemi vývozu, jehož výrobky podléhají antidumpingovým opatřením, a že skutečně vyvážel dotčené výrobky do Unie po období šetření, nebo pokud může prokázat, že se smluvně neodvolatelně zavázal k vývozu podstatného množství výrobků do Unie.

Zrychlený přezkum u nového vývozce se zahájí a provede poté, co byla výrobcům v Unii dána příležitost se k věci vyjádřit. Nařízením Komise, kterým se přezkum zahajuje, se zruší platné clo pro daného nového vývozce a nařízení ukládající toto clo se náležitě změní, přičemž se stanoví, že dovoz bude podléhat celní evidenci v souladu s čl. 14 odst. 5, aby se zajistilo, že antidumpingové clo může být uloženo se zpětnou působností ode dne zahájení přezkumu, pokud výsledkem přezkumu u dotyčného vývozce bude zjištění existence dumpingu.

Tento odstavec se nepoužije, pokud bylo clo uloženo podle čl. 9 odst. 6.

5. Na přezkumy prováděné podle odstavců 2, 3 a 4 se použijí odpovídající ustanovení tohoto nařízení o postupech a provádění šetření, s výjimkou ustanovení o lhůtách.

Přezkumy podle odstavců 2 a 3 se provedou bez zbytečného odkladu a ukončí obvykle do dvanácti měsíců od zahájení. Přezkumy podle odstavců 2 a 3 se v každém případě ukončí do patnácti měsíců od zahájení.

Přezkum podle odstavce 4 se v každém případě ukončí do devíti měsíců od zahájení.

Je-li přezkum prováděný podle odstavce 2 zahájen v době, kdy již probíhá přezkum podle odstavce 3 ve stejném řízení, ukončí se přezkum podle odstavce 3 současně s přezkumem podle odstavce 2.

Pokud není šetření ukončeno ve lhůtách stanovených ve druhém, třetím a čtvrtém pododstavci, opatření

- pozbývají platnosti v případě šetření podle odstavce 2,
- pozbývají platnosti v případě souběžných šetření podle odstavců 2 a 3, pokud bylo šetření podle odstavce 2 zahájeno v době, kdy probíhalo šetření podle odstavce 3 ve stejném řízení, nebo pokud byla tato šetření zahájena zároveň, nebo
- zůstávají v platnosti beze změny v případě šetření podle odstavců 3 a 4.

V *Úředním věstníku Evropské unie* se poté zveřejní oznámení o pozbytí platnosti nebo o zachování opatření podle tohoto odstavce.

6. Přezkumy podle tohoto článku zahajuje Komise. O tom, zda zahájí přezkum podle odstavce 2 tohoto článku, rozhodne Komise poradním postupem podle čl. 15 odst. 2. Jakmile hospodářský subjekt nebo členský stát podá žádost, která odůvodňuje zahájení přezkumu podle odstavců 3 a 4 tohoto článku, a Komise dokončí její posouzení nebo jakmile Komise sama určí, že je třeba přezkoumat nutnost zachování opatření, informuje o tom členské státy.

Pokud to výsledky přezkumu odůvodňují, opatření se přezkumným postupem podle čl. 15 odst. 3 zruší, ponechají v platnosti podle odstavce 2 tohoto článku, anebo zruší, ponechají v platnosti nebo změní podle odstavců 3 a 4 tohoto článku.

Jsou-li opatření zrušena pro jednotlivé vývozce, avšak ne pro celou zemi, zůstávají tito vývozci předmětem řízení a mohou být automaticky znovu šetřeni při jakémkoli dalším přezkumu prováděném u dané země podle tohoto článku.

7. Pokud přezkum opatření podle odstavce 3 stále probíhá ke konci doby platnosti opatření, jak je vymezena v odstavci 2, rozšíří se tento přezkum na okolnosti uvedené v odstavci 2.

8. Aniž je dotčen odstavec 2, může dovozce požádat o vrácení vybraného cla, pokud se prokáže, že dumpingové rozpětí, na jejichž základě bylo clo zapláceno, bylo odstraněno nebo sníženo natolik, že je nižší než platné clo.

Žádost o vrácení zaplaceného antidumpingového cla podává dovozce Komisi. Žádost se podává prostřednictvím členského státu, na jehož území byly výrobky propuštěny do volného oběhu, ve lhůtě šesti měsíců ode dne, kdy příslušný orgán řádně vyměřil částku uloženého konečného cla, nebo ode dne, kdy příslušný orgán rozhodl o konečném vybrání částek zajištěných v podobě prozatímního cla. Členské státy postoupí žádost neprodleně Komisi.

Žádost o vrácení zaplaceného cla se považuje za náležitě odůvodněnou, pokud obsahuje přesné údaje o částce antidumpingového cla, o jejíž vrácení se žádá, a všechny celní doklady týkající se výpočtu a zaplacení této částky. K ní je třeba pro posuzované období přiložit doklady o běžných hodnotách a vývozních cenách v Unii pro vývozce nebo výrobce, na které se clo vztahuje. Není-li dovozce ve spojení s daným vývozcem nebo výrobcem a nejsou-li tyto informace ihned dostupné nebo odmítá-li vývozce nebo výrobce tyto informace dovozci poskytnout, musí žádost obsahovat prohlášení vývozce nebo výrobce o tom, že dumpingové rozpětí bylo sníženo nebo odstraněno, jak je stanoveno v tomto článku, a že příslušné důkazy předloží Komisi. Pokud vývozce nebo výrobce nepředloží tyto důkazy v přiměřené lhůtě, žádost se zamítne.

Komise rozhodne, zda a v jakém rozsahu má být žádosti vyhověno, nebo může kdykoli rozhodnout o zahájení prozatímního přezkumu; informace a závěry vyplývající z přezkumu provedeného podle ustanovení platných pro prozatímní přezkum využije ke zjištění, zda a v jakém rozsahu je vrácení cla oprávněné. Jakmile Komise dokončí posouzení žádosti, informuje o tom členské státy.

Zaplacené clo se vrátí obvykle ve lhůtě dvanácti měsíců a v žádném případě ne později než osmnácti měsíců ode dne, kdy dovozce výrobku, na nějž je uloženo antidumpingové clo, podá náležitě odůvodněnou žádost o vrácení zaplaceného cla.

Schválené vrácení zaplaceného cla provedou členské státy obvykle ve lhůtě 90 dnů od vydání rozhodnutí Komise.

9. Při všech šetřeních týkajících se přezkumu nebo vrácení zaplaceného cla prováděných podle tohoto článku postupuje Komise v případě, že nedošlo ke změně okolností, a s patřičným ohledem na článek 2, a zejména na odstavce 11 a 12 uvedeného článku, a s ohledem na článek 17 stejným způsobem jako při šetření, které vedlo k uložení cla.

10. Při jakémkoli šetření prováděném podle tohoto článku Komise přezkoumá spolehlivost vývozních cen v souladu s článkem 2. Pokud je však rozhodnuto o početním zjištění vývozní ceny v souladu s čl. 2 odst. 9, vypočte se bez odečtení částky zaplacených antidumpingových cel, pokud jsou předloženy nezvratné důkazy, že clo je řádně zohledněno v cenách dalšího prodeje a v pozdějších kupních cenách v Unii.

Článek 12

Absorpce

1. Pokud výrobní odvětví Unie nebo jiná zúčastněná strana předloží, obvykle do dvou let od vstupu opatření v platnost, dostatečné informace o tom, že se po skončení období původního šetření a před zavedením nebo po zavedení opatření vývozní ceny snížily nebo že opatření nevedla k žádnému nebo vedla jen k nedostatečnému zvýšení cen při dalším prodeji nebo pozdějších prodejních cen dováženého výrobku v Unii, může Komise opět zahájit šetření, aby bylo posouzeno, zda měla opatření na výše uvedené ceny účinek. Jakmile zúčastněná strana předloží dostatečné informace, které odůvodňují opětovné zahájení šetření, a Komise dokončí jejich posouzení, informuje o tom členské státy.

Šetření může být rovněž nově zahájeno za podmínek uvedených v prvním pododstavci z podnětu Komise nebo na žádost členského státu.

2. Během nového šetření podle tohoto článku obdrží vývozci, dovozci a výrobci v Unii příležitost vysvětlit situaci ohledně cen při dalším prodeji a pozdějších kupních cen. Dospěje-li se k závěru, že opatření mělo vést ke zvýšení cen, vývozní ceny se znovu zjistí v souladu s článkem 2 tak, aby se odstranila újma dříve zjištěná podle článku 3, a nově se vypočtou dumpingová rozpětí s přihlédnutím k nově zjištěným vývozním cenám. Pokud se zjistí, že podmínky čl. 12 odst. 1 jsou splněny v důsledku poklesu vývozních cen po skončení období původního šetření a před zavedením nebo po zavedení opatření, mohou být dumpingová rozpětí nově vypočtena s přihlédnutím k těmto nižším vývozním cenám.

3. Pokud se v novém šetření podle tohoto článku zjistí zvýšený dumping, může Komise na základě nově zjištěných vývozních cen přezkumným postupem podle čl. 15 odst. 3 platná opatření změnit. Výše antidumpingového cla uloženého podle tohoto článku nesmí převýšit dvojnásobek původně uložené výše cla.

4. Příslušná ustanovení článků 5 a 6 se použijí na každé nové šetření podle tohoto článku, avšak toto šetření provede urychleně a obvykle se ukončí do šesti měsíců po zahájení nového šetření. Nové šetření se v každém případě ukončí do devíti měsíců od zahájení.

Pokud nové šetření není ukončeno ve lhůtách stanovených v prvním pododstavci, opatření zůstávají v platnosti beze změny. V *Úředním věstníku Evropské unie* se poté zveřejní oznámení o zachování opatření podle tohoto odstavce.

5. Údajné změny běžné hodnoty se berou v úvahu pro účely tohoto článku pouze tehdy, pokud Komise obdrží úplné a řádně doložené informace o změnách běžných hodnotách ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení šetření. Zahrnuje-li šetření přezkum běžných hodnot, může být dovoz až do ukončení nového šetření předmětem celní evidence v souladu s čl. 14 odst. 5.

Článek 13

Obcházení

1. Antidumpingová cla uložená na základě tohoto nařízení mohou být rozšířena na dovoz obdobných výrobků, též mírně upravených, ze třetích zemí nebo na dovoz mírně upravených obdobných výrobků ze země, která je předmětem opatření, nebo částí těchto výrobků, jestliže dochází k obcházení platných opatření.

Antidumpingová cla, která nesmějí převýšit zbytkové antidumpingové clo uložené v souladu s čl. 9 odst. 5, mohou být rozšířena na dovoz od společností, které využívají individuální cla v zemích, které jsou předmětem opatření, jestliže dochází k obcházení platných opatření.

Obcházením se rozumí změna obchodních toků mezi třetími zeměmi a Unii nebo mezi jednotlivými společnostmi v zemi, která je předmětem opatření, a Unii způsobená praktikami, zpracovatelskými postupy nebo pracemi, pro něž mimo uložení cla neexistuje dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod, pokud zároveň existují důkazy o újmě nebo o tom, že nápravné účinky cla jsou mařeny, pokud se jedná o ceny nebo množství obdobného výrobku, a existují důkazy o dumpingu ve vztahu k běžné hodnoty určené dříve pro obdobný výrobek, v případě nutnosti v souladu s článkem 2.

Praktiky, zpracovatelské procesy nebo práce uvedené ve třetím pododstavci zahrnují mimo jiné:

- a) mírnou úpravu dotčeného výrobku tak, aby spadl pod kódy celní nomenklatury, které nejsou obvykle předmětem opatření, přičemž úprava nezmění jeho základní vlastnosti;
- b) zasílání výrobku, který je předmětem opatření, prostřednictvím třetích zemí;
- c) případ, kdy vývozci nebo výrobci reorganizují své prodejní mechanismy a cesty v zemi, která je předmětem opatření, aby nakonec nechali své výrobky vyvézt do Unie prostřednictvím výrobců, kteří využívají individuální clo o sazbě, která je nižší než sazba platná pro jejich výrobky;
- d) za podmínek uvedených v odstavci 2 montáž součástí při montážní operaci v Unii nebo třetí zemi.

2. Montáž v Unii nebo ve třetí zemi se považuje za obcházení platných opatření, pokud

- a) montáž začala nebo byla značně rozšířena po zahájení antidumpingového šetření nebo těsně před jeho zahájením a použité díly pocházejí ze země, na niž se vztahují opatření;
- b) hodnota těchto dílů činí nejméně 60 % celkové hodnoty částí montovaného výrobku; za obcházení se však nepovažuje případ, kdy hodnota přidaná během montáže nebo kompletace činí více než 25 % celkových výrobních nákladů; a
- c) nápravný účinek cla je narušen cenami nebo množstvími montovaných obdobných výrobků a existují důkazy o dumpingu ve vztahu k běžným hodnotám určeným dříve pro obdobné nebo stejné výrobky.

3. Šetření podle tohoto článku se zahájí z podnětu Komise nebo na žádost členského státu nebo jiné zúčastněné strany, pokud žádost obsahuje dostatečné důkazy o činitelích uvedených v odstavci 1. Šetření se zahájí nařízením Komise, ve kterém lze dát současně pokyn celním orgánům, aby evidovaly dovoz v souladu s čl. 14 odst. 5 nebo aby vyžadovaly složení jistoty. Jakmile zúčastněná strana nebo členský stát podá žádost, která odůvodňuje zahájení šetření, a Komise dokončí její posouzení nebo jakmile Komise sama určí, že je nutné šetření zahájit, informuje o tom členské státy.

Šetření provádí Komise. Komisi při tom mohou být nápomocny celní orgány a šetření musí být ukončeno do devíti měsíců.

Jestliže definitivně zjištěné skutečnosti prokáží, že působnost opatření má být rozšířena, učiní tak Komise přezkumným postupem podle čl. 15 odst. 3. Rozšíření působnosti nabývá účinku dnem, kdy byla stanovena povinnost vést celní evidenci podle čl. 14 odst. 5 nebo vyžadovat složení jistoty. Příslušná procesní ustanovení tohoto nařízení o zahájení a průběhu šetření se použijí podle tohoto článku.

4. Dovoz nepodléhá celní evidenci podle čl. 14 odst. 5 nebo opatřením, pokud je uskutečňován společnostmi, pro které platí osvobození.

Řádně odůvodněné žádosti o osvobození se podávají ve lhůtách stanovených nařízením Komise, kterým se zahajuje šetření.

Pokud k praktikám, zpracovatelským procesům nebo pracím spojeným s obcházením dochází vně Unie, udělí se osvobození výrobcům daného výrobku, kteří jsou schopni prokázat, že nejsou ve spojení s výrobcí, kteří podléhají opatřením, a že se nepodílejí na praktikách obcházení ve smyslu odstavců 1 a 2 tohoto článku.

Pokud k praktikám, zpracovatelským postupům nebo pracím spojeným s obcházením dochází uvnitř Unie, může se osvobození udělit dovozcům, kteří jsou schopni prokázat, že nejsou ve spojení s výrobcí, kteří podléhají opatřením.

Tato osvobození se udělují rozhodnutím Komise a platí po dobu a za podmínek v něm uvedených. Jakmile Komise dokončí posouzení, informuje o tom členské státy.

Pokud jsou splněny podmínky uvedené v čl. 11 odst. 4, je možné udělit osvobození rovněž po ukončení šetření vedoucího k rozšíření působnosti opatření.

Pokud uplynul alespoň jeden rok od rozšíření působnosti opatření a počet stran žádajících nebo potenciálně žádajících o osvobození je významný, může Komise rozhodnout o zahájení přezkumu rozšířené působnosti opatření. Tento přezkum se provádí v souladu s ustanoveními čl. 11 odst. 5 platnými pro přezkum podle čl. 11 odst. 3.

5. Tímto článkem není dotčeno běžné uplatňování platných celních předpisů.

Článek 14

Obecná ustanovení

1. Prozatímní nebo konečné antidumpingové clo se ukládá nařízením a vybírají je členské státy ve formě, v sazbě a za ostatních podmínek stanovených v nařízení o uložení daného cla. Toto clo se vybírá nezávisle na clech, daních a jiných poplatcích obvykle vyměřovaných při dovozu.

Na jeden výrobek nesmí být současně uloženo antidumpingové i vyrovnávací clo, aby se napravila táž situace, která vzniká dumpingem nebo poskytnutím vývozní subvence.

2. Nařízení o uložení prozatímního nebo konečného antidumpingového cla a nařízení nebo rozhodnutí o přijetí závazků nebo o zastavení šetření nebo řízení se zveřejňují v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Tato nařízení nebo rozhodnutí obsahují zejména jména vývozců, je-li to možné, nebo dotčených zemí, popis výrobku a shrnutí skutečností a úvah, o něž se opírají zjištění o dumpingu a újmě, přičemž se bere v úvahu nutnost chránit důvěrné informace. Kopie nařízení nebo rozhodnutí se v každém případě zašle známým účastníkům řízení. Tento odstavec se použije obdobně i na přezkum.

3. Na základě tohoto nařízení mohou být přijata zvláštní ustanovení, zejména pokud se jedná o společnou definici pojmu původ výrobku obsaženou v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ⁽¹⁾.

4. V zájmu Unie může Komise poradním postupem podle čl. 15 odst. 2 rozhodnutím pozastavit na dobu devíti měsíců použitelnost opatření přijatých podle tohoto nařízení. Pozastavení může Komise poradním postupem podle čl. 15 odst. 2 prodloužit o další dobu, která nesmí překročit jeden rok.

Použitelnost opatření smí být pozastavena pouze v případě, že se podmínky na trhu dočasně změnily natolik, že není pravděpodobné, že by se v důsledku pozastavení obnovila újma, a za předpokladu, že výrobnímu odvětví Unie byla dána příležitost se k věci vyjádřit a že se k tomuto vyjádření přihlédlo. Použitelnost opatření může být kdykoliv obnovena poradním postupem podle čl. 15 odst. 2, pokud pominou důvody jejího pozastavení.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1).

5. Komise může poté, co včas informovala členské státy, vyzvat celní orgány, aby přijaly vhodná opatření k zavedení takové celní evidence dovozu, aby následně mohla být vůči dováženým výrobkům zavedena opatření ode dne celní evidence. Celní evidenci dovozu lze zavést na řádně odůvodněnou žádost výrobního odvětví Unie. Celní evidence se zavádí nařízením, které blíže určí účel opatření a případně odhad částky možného budoucího celního dluhu. Dovoz nesmí být celně evidován po dobu delší než devět měsíců.

6. Členské státy podávají Komisi každý měsíc zprávu o dovozu výrobků, které jsou předmětem šetření a opatření, a o výši cla vybraného na základě tohoto nařízení.

7. Aniž je dotčen odstavec 6, může Komise požádat členské státy v jednotlivých případech, aby poskytly informace nutné pro účinné sledování uplatňování opatření. V této souvislosti se použije čl. 6 odst. 3 a 4. Na všechny informace předané členskými státy podle tohoto článku se vztahuje čl. 19 odst. 6.

Článek 15

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.
4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 4 uvedeného nařízení.
5. Je-li použito písemného postupu podle čl. 3 odst. 5 nařízení (EU) č. 182/2011 pro přijetí konečných opatření podle odstavce 3 tohoto článku nebo pro přijetí rozhodnutí o zahájení nebo nezahájení přezkumu opatření před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 6 tohoto nařízení, tento postup se ukončí bez výsledku, jestliže o tom ve lhůtě stanovené předsedou rozhodne předseda nebo o to požádá většina členů výboru definovaná v čl. 5 odst. 1 nařízení (EU) č. 182/2011. Je-li použito písemného postupu v jiných případech, kdy návrh opatření projednává výbor, tento postup se ukončí bez výsledku, jestliže o tom ve lhůtě stanovené předsedou rozhodne předseda nebo o to požádá prostá většina členů výboru. Je-li použito písemného postupu v jiných případech, kdy návrh opatření neprojednává výbor, tento postup se ukončí bez výsledku, jestliže o tom ve lhůtě stanovené předsedou rozhodne předseda nebo o to požádá nejméně čtvrtina členů výboru.
6. Výbor se může zabývat všemi záležitostmi týkajícími se uplatňování tohoto nařízení, které mu předloží Komise, nebo pokud o to požádá členský stát. Členské státy mohou požadovat informace a mohou si vyměňovat názory s výborem nebo přímo s Komisí.

Článek 16

Inspekce na místě

1. Komise provádí, pokud to považuje za vhodné, inspekce na místě, aby prozkoumala písemnosti dovozců, vývozců, obchodníků, zástupců, výrobců, obchodních svazů a organizací a ověřila informace o dumpingu a způsobené újmě. Bez řádné a včasné odpovědi se Komise může rozhodnout, že inspekci na místě neprovede.

2. Komise může v případě potřeby provádět šetření ve třetích zemích, pokud s tím dotčené podniky souhlasí a pokud proti tomu úředně zpravená vláda dané země nevznese námitky. Jakmile Komise obdrží souhlas dotčených podniků, oznámí orgánům země vývozu názvy a adresy podniků, v nichž mají inspekce na místě probíhat, a dohodnuté termíny.
3. Dotčeným podnikům se oznámí, jaké druhy informací mají být při inspekci na místě ověřovány a které další informace je při nich nutno předložit, čímž není vyloučeno, že v průběhu inspekce na místě budou vyžádány další podrobnosti s ohledem na obdržené informace.
4. Při šetření podle odstavců 1, 2 a 3 jsou Komisi nápomocni zaměstnanci těch členských států, které o to požádají.

Článek 17

Výběr vzorku

1. V případech, kdy je počet žadatelů, vývozců nebo dovozců, typů výrobků nebo obchodů příliš velký, může být šetření omezeno na přiměřený počet stran, výrobků nebo obchodů, který se vybere jako statisticky reprezentativní vzorek na základě informací dostupných v době výběru, nebo na největší reprezentativní objem výroby, prodeje nebo vývozu, který může být v době, která je k dispozici, přiměřeně přezkoumán.
2. Konečný výběr stran, typů výrobků nebo obchodů podle tohoto článku provádí Komise, avšak nejvhodnější je výběr vzorku po projednání s dotčenými stranami a s jejich souhlasem, pokud se tyto strany přihlásí ve lhůtě tří týdnů od zahájení šetření a poskytnou dostatek informací, aby mohl být proveden výběr reprezentativního vzorku.
3. Je-li šetření omezeno v souladu s tímto článkem, vypočte se nicméně individuální dumpingové rozpětí pro každého vývozce nebo výrobce, který nebyl původně vybrán a který předloží nezbytné informace ve lhůtě stanovené tímto nařízením, pokud není počet vývozců nebo výrobců tak vysoký, že by individuální zjišťování znamenalo příliš velké zatížení a bránilo by včasnému ukončení šetření.
4. Pokud se provádí výběr reprezentativního vzorku a některé nebo všechny vybrané strany nejsou ochotny spolupracovat v míře, která může podstatně ovlivnit výsledek šetření, může být proveden nový výběr.

Pokud je spolupráce ve významné míře stále nedostatečná nebo pokud z časových důvodů nelze vybrat nový reprezentativní vzorek, použijí se příslušná ustanovení článku 18.

Článek 18

Nedostatečná spolupráce

1. Pokud účastník řízení odepře přístup k nezbytným informacím nebo je neposkytne ve lhůtách stanovených tímto nařízením nebo pokud závažným způsobem brání šetření, mohou prozatímní nebo konečná pozitivní nebo negativní zjištění vycházet z dostupných údajů.

Pokud se zjistí, že účastník řízení předložil nepravdivé nebo zavádějící informace, nepřihlédne se k nim a vychází se z dostupných údajů.

Účastníci řízení by měli být obeznámeni s důsledky nedostatečné spolupráce.

2. Skutečnost, že informace nebyly předloženy na elektronickém nosiči dat, se nepovažuje za odepření spolupráce, pokud účastník řízení prokáže, že předložení informací v požadované formě by pro něj znamenalo neúměrnou dodatečnou zátěž nebo neúměrné dodatečné náklady.

3. Nejsou-li informace předložené účastníkem řízení ve všech ohledech dokonalé, přesto se k nim přihlédně, pokud nedostatky neúměrně neztěžují učinění přiměřeně správných závěrů, pokud jsou předloženy náležitě a včas, pokud je lze ověřit a pokud účastník řízení jednal podle svých nejlepších schopností.

4. Pokud nejsou důkazy nebo informace přijaty, je účastník řízení, který je předložil, okamžitě zpraven o důvodech jejich odmítnutí a je mu dána možnost podat dodatečné vysvětlení ve stanovené lhůtě. Pokud vysvětlení nejsou považována za dostatečná, je třeba uvést důvody pro odmítnutí důkazů nebo informací a uvést je ve zveřejněných závěrech.

5. Pokud se závěry, včetně určení běžné hodnoty, opírají o odstavec 1, včetně informací obsažených v podnětu, musí být tyto informace, je-li to proveditelné a s ohledem na lhůty pro šetření, ověřeny na základě informací z jiných dostupných nezávislých zdrojů, jako jsou zveřejněné ceníky, úřední dovozní statistiky a celní výkazy, nebo na základě informací získaných v průběhu šetření od jiných účastníků řízení.

Tyto informace mohou případně obsahovat relevantní údaje o světovém trhu nebo o jiných reprezentativních trzích.

6. Nespolupracuje-li účastník řízení vůbec nebo jen částečně a následkem toho nejsou některé podstatné informace sděleny, může být pro něj výsledek šetření méně příznivý, než kdyby při šetření spolupracoval.

Článek 19

Ochrana důvěrných informací

1. Se všemi informacemi důvěrné povahy (například proto, že by jejich prozrazení znamenalo významnou soutěžní výhodu pro konkurenta nebo by významně nepříznivě ovlivnilo poskytovatele informací nebo osobu, od níž poskytovatel informací informace získal) nebo důvěrně poskytnutými stranami šetření zacházejí orgány jako s důvěrnými informacemi, jsou-li k tomu udány oprávněné důvody.

2. Účastníci řízení, kteří sdělili důvěrné informace, se vyzvou, aby předložili jejich shrnutí, které nemá důvěrnou povahu. Shrnutí musí být natolik podrobné, aby umožňovalo přiměřené pochopení podstaty důvěrně sdělených informací. Za výjimečných okolností mohou tito účastníci prohlásit, že zpracování shrnutí určitých informací není možné. Za těchto výjimečných okolností musí být uvedeny důvody, proč nelze shrnutí zpracovat.

3. Pokud se žádost o důvěrné zacházení jeví neodůvodněná a pokud poskytovatel informace není ochoten informaci zpřístupnit ani souhlasit s jejím poskytnutím v obecné nebo souhrnné formě, není třeba k této informaci přihlížet, pokud není z věrohodných zdrojů prokázáno, že je správná. Žádosti o důvěrné zacházení s informacemi nesmějí být odmítány svévolně.

4. Tímto článkem není dotčeno poskytování obecných informací úřady Unie, a zejména odůvodnění rozhodnutí přijatých na základě tohoto nařízení, ani poskytování důkazů, ze kterých úřady Unie vycházely, pokud je to nezbytné k objasnění těchto důvodů v soudním řízení. Při tomto poskytování informací musí být brány v úvahu oprávněné zájmy účastníků řízení na ochraně jejich obchodních tajemství.

5. Komise, členské státy ani jejich úředníci nesdělí žádné informace, které obdrželi podle tohoto nařízení a jejichž poskytovatel požádal o důvěrné zacházení s nimi, bez výslovného svolení jejich poskytovatele. Informace vyměněné mezi Komisí a členskými státy a interní dokumenty poskytované úřady Unie nebo členských států se nesdělují, s výjimkou zvláštních případů uvedených v tomto nařízení.

6. Informace získané na základě tohoto nařízení lze použít pouze k tomu účelu, ke kterému byly vyžádány.

Tímto odstavcem není dotčeno použití informací, které byly získány v souvislosti s jedním šetřením, k zahájení dalších šetření v rámci stejného řízení ve vztahu k dotčenému výrobku.

Článek 20

Poskytování informací

1. Žadatelé, dovozci a vývozci a jejich zájmové svazy a zástupci země vývozu mohou požádat o poskytnutí informací o podrobnostech týkajících se nejdůležitějších skutečností a úvah, na jejichž základě byla přijata prozatímní opatření. O poskytnutí informací je nutno požádat písemně ihned po přijetí prozatímních opatření a informace se poskytnou písemně co nejdříve.
2. Strany uvedené v odstavci 1 mohou požádat o konečné informace o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě je zamýšleno doporučit přijetí konečných opatření nebo zastavení šetření nebo řízení bez přijetí opatření, přičemž se zvláštní pozornost věnuje informacím o skutečnostech a úvahách, které se liší od těch, jež byly použity při rozhodování o prozatímních opatřeních.
3. Žádost o poskytnutí konečných informací uvedená v odstavci 2 musí být zaslána písemně Komisi a v případech, kdy bylo uloženo prozatímní clo, doručena nejpozději jeden měsíc po zveřejnění jeho uložení. Pokud nebylo uloženo prozatímní clo, mohou strany požádat o poskytnutí konečných informací ve lhůtě stanovené Komisí.
4. Konečné informace se poskytují písemně. Podávají se co nejdříve, obvykle nejpozději jeden měsíc před zahájením řízení podle článku 9, přičemž se řádně přihlídnou k ochraně důvěrných informací. Pokud Komise nemůže sdělit některé skutečnosti nebo úvahy v tomto okamžiku, sdělí je co nejdříve.

Poskytnutím informací není dotčeno žádné další rozhodnutí, které Komise případně přijme, ale pokud toto rozhodnutí vychází z jiných skutečností a úvah, musí být tyto skutečnosti a úvahy sděleny co nejdříve.

5. K připomínkám vzneseným po poskytnutí konečných informací lze přihlídnout pouze tehdy, obdrží-li je Komise ve lhůtě, kterou stanoví v každém jednotlivém případě s ohledem na naléhavost věci a která činí nejméně deset dnů. Pokud musí být poskytnuty dodatečné konečné informace, může být stanovena kratší lhůta.

Článek 21

Zájem Unie

1. Ke zjištění, zda je v zájmu Unie přijmout určitá opatření, musí být komplexně posouzeny všechny zájmy, včetně zájmů domácích výrobních odvětví, uživatelů a spotřebitelů. Zjištění podle tohoto článku se učiní pouze tehdy, byla-li všem stranám dána příležitost předložit své stanovisko podle odstavce 2. Při tomto zkoumání se přihlíží zejména k nutnosti odstranit účinky dumpingu působícího újmu, které spočívají v narušení obchodu, a obnovit účinnou hospodářskou soutěž. Opatření určená na základě zjištěného dumpingu a újmy nesmějí být uplatněna, pokud orgány na základě všech předložených informací dospějí jednoznačně k názoru, že jejich uplatnění není v zájmu Unie.
2. Aby mohly příslušné orgány při rozhodování, zda je přijetí opatření v zájmu Unie, přihlídnout ke všem stanoviskům a informacím a vycházet z pevného základu, mohou se žadatelé, dovozci a jejich zájmové svazy, zástupci uživatelů a zájmové organizace spotřebitelů ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení antidumpingového šetření přihlásit a sdělit Komisi informace. Tyto informace nebo jejich přiměřené shrnutí se zpřístupní ostatním stranám uvedeným v tomto odstavci, které se k nim mohou vyjádřit.

3. Strany, které jednaly podle odstavce 2, mohou požádat o slyšení. Žádostem se vyhová, pokud jsou doručeny ve lhůtě uvedené v odstavci 2 a pokud uvádějí důvody slyšení s ohledem na zájem Unie.
4. Strany, které jednaly podle odstavce 2, mohou předložit svá stanoviska k uplatňování jakéhokoli prozatímního cla. Aby k nim mohlo být přihlédnuto, musí být tato stanoviska obdržena do 25 dnů ode dne použitelnosti těchto opatření a musí být v plném znění nebo v přiměřeném shrnutí sdělena ostatním stranám, které se k nim mohou vyjádřit.
5. Komise posoudí všechny řádně poskytnuté informace a zjistí, do jaké míry jsou reprezentativní; výsledky tohoto přezkumu a své stanovisko k jejich opodstatněnosti sdělí výboru uvedenému v článku 15 jakožto součást návrhu opatření předloženého podle článku 9. K názorům vyjádřeným ve výboru by Komise měla přihlédnout za podmínek stanovených nařízením (EU) č. 182/2011.
6. Strany, které jednaly podle odstavce 2, mohou požádat, aby jim byly sděleny skutečnosti a úvahy, z nichž budou pravděpodobně vycházet konečná rozhodnutí. Tyto informace se poskytují v co nejširší míře, aniž je dotčeno jakékoli pozdější rozhodnutí Komise.
7. K informacím se přihlédne pouze tehdy, jsou-li podloženy konkrétními důkazy, které potvrzují jejich správnost.

Článek 22

Závěrečná ustanovení

Tímto nařízením není dotčeno použití:

- a) zvláštních pravidel stanovených v dohodách mezi Uní a třetími zeměmi;
- b) právních předpisů Unie v oblasti zemědělství a nařízení Rady (ES) č. 1667/2006 ⁽¹⁾, (ES) č. 614/2009 ⁽²⁾ a (ES) č. 1216/2009 ⁽³⁾. Toto nařízení se použije doplňkově k uvedeným nařízením a odchylně od jejich ustanovení, která vylučují uložení antidumpingových cel;
- c) zvláštních opatření, pokud nejsou v rozporu se závazky přijatými v rámci Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994.

Článek 23

Zpráva

1. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě výroční zprávu o uplatňování a provádění tohoto nařízení a vezme přitom náležitý ohled na ochranu důvěrných informací ve smyslu článku 19. Zpráva obsahuje informace o uplatňování prozatímních a konečných opatření, o zastavení šetření bez přijetí opatření, o nových šetřeních, o přezkumech a inspekcích na místě a o činnosti různých orgánů odpovědných za sledování uplatňování tohoto nařízení a za plnění závazků, které z něho vyplývají.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1667/2006 ze dne 7. listopadu 2006 o glukose a laktose (Úř. věst. L 312, 11.11.2006, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 614/2009 ze dne 7. července 2009 o společném obchodním režimu pro vaječný albumin a mléčný albumin (Úř. věst. L 181, 14.7.2009, s. 8).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1216/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o právní úpravě obchodování s některým zbožím vzniklým zpracováním zemědělských produktů (Úř. věst. L 328, 15.12.2009, s. 10).

2. Evropský parlament může ve lhůtě jednoho měsíce ode dne, kdy Komise tuto zprávu předloží, pozvat Komisi na zvláštní schůzi svého příslušného výboru, aby přednesla a objasnila veškeré otázky spojené s uplatňováním tohoto nařízení.
3. Komise tuto zprávu zveřejní do šesti měsíců po jejím předložení Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 24

Zrušení

Nařízení (ES) č. 1225/2009 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 25

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 8. června 2016.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
A.G. KOENDERS

—

PŘÍLOHA I

ZRUŠENÉ NAŘÍZENÍ A JEHO NÁSLEDNÉ ZMĚNY

Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009

(Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51)

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 765/2012

(Úř. věst. L 237, 3.9.2012, s. 1)

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1168/2012

(Úř. věst. L 344, 14.12.2012, s. 1)

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 37/2014

Pouze bod 22 přílohy

(Úř. věst. L 18, 21.1.2014, s. 1)

PŘÍLOHA II

SROVNÁVACÍ TABULKA

Nařízení (ES) č. 1225/2009	Toto nařízení
Články 1 až 4	Články 1 až 4
Čl. 5 odst. 1 až 9	Čl. 5 odst. 1 až 9
Čl. 5 odst. 10 první věta	Čl. 5 odst. 10 první pododstavec
Čl. 5 odst. 10 druhá a třetí věta	Čl. 5 odst. 10 druhý pododstavec
Čl. 5 odst. 11 a 12	Čl. 5 odst. 11 a 12
Čl. 6 odst. 1 první a druhá věta	Čl. 6 odst. 1 první pododstavec
Čl. 6 odst. 1 třetí věta	Čl. 6 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 6 odst. 1 čtvrtá věta	Čl. 6 odst. 1 třetí pododstavec
Čl. 6 odst. 2	Čl. 6 odst. 2
Čl. 6 odst. 3 první věta	Čl. 6 odst. 3 první pododstavec
Čl. 6 odst. 3 druhá věta	Čl. 6 odst. 3 druhý pododstavec
Čl. 6 odst. 3 třetí věta	Čl. 6 odst. 3 třetí pododstavec
Čl. 6 odst. 4 první věta	Čl. 6 odst. 4 první pododstavec
Čl. 6 odst. 4 druhá věta	Čl. 6 odst. 4 druhý pododstavec
Čl. 6 odst. 4 třetí věta	Čl. 6 odst. 4 třetí pododstavec
Čl. 6 odst. 5	Čl. 6 odst. 5
Čl. 6 odst. 6 první věta	Čl. 6 odst. 6 první pododstavec
Čl. 6 odst. 6 druhá věta	Čl. 6 odst. 6 druhý pododstavec
Čl. 6 odst. 6 třetí věta	Čl. 6 odst. 6 třetí pododstavec
Čl. 6 odst. 6 čtvrtá věta	Čl. 6 odst. 6 čtvrtý pododstavec
Čl. 6 odst. 7 první věta	Čl. 6 odst. 7 první pododstavec
Čl. 6 odst. 7 druhá věta	Čl. 6 odst. 7 druhý pododstavec
Čl. 6 odst. 8 a 9	Čl. 6 odst. 8 a 9
Čl. 7 odst. 1 první věta	Čl. 7 odst. 1 první pododstavec
Čl. 7 odst. 1 druhá věta	Čl. 7 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 7 odst. 2 až 5	Čl. 7 odst. 2 až 5
Čl. 7 odst. 7	Čl. 7 odst. 6
Čl. 8 odst. 1 první věta	Čl. 8 odst. 1 první pododstavec
Čl. 8 odst. 1 druhá věta	Čl. 8 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 8 odst. 1 třetí věta	Čl. 8 odst. 1 třetí pododstavec
Čl. 8 odst. 2 první a druhá věta	Čl. 8 odst. 2 první pododstavec
Čl. 8 odst. 2 třetí a čtvrtá věta	Čl. 8 odst. 2 druhý pododstavec
Čl. 8 odst. 2 pátá věta	Čl. 8 odst. 2 třetí pododstavec

Nařízení (ES) č. 1225/2009	Toto nařízení
Čl. 8 odst. 3, 4 a 5	Čl. 8 odst. 3, 4 a 5
Čl. 8 odst. 6 první a druhá věta	Čl. 8 odst. 6 první pododstavec
Čl. 8 odst. 6 třetí věta	Čl. 8 odst. 6 druhý pododstavec
Čl. 8 odst. 7 a 8	Čl. 8 odst. 7 a 8
Čl. 8 odst. 9 první pododstavec	Čl. 8 odst. 9 první pododstavec
Čl. 8 odst. 9 druhý pododstavec první a druhá věta	Čl. 8 odst. 9 druhý pododstavec
Čl. 8 odst. 9 druhý pododstavec třetí věta	Čl. 8 odst. 9 třetí pododstavec
Čl. 8 odst. 10	Čl. 8 odst. 10
Čl. 9 odst. 1, 2 a 3	Čl. 9 odst. 1, 2 a 3
Čl. 9 odst. 4 první věta	Čl. 9 odst. 4 první pododstavec
Čl. 9 odst. 4 druhá věta	Čl. 9 odst. 4 druhý pododstavec
Čl. 9 odst. 5	Čl. 9 odst. 5
Čl. 9 odst. 6 první věta	Čl. 9 odst. 6 první pododstavec
Čl. 9 odst. 6 druhá věta	Čl. 9 odst. 6 druhý pododstavec
Čl. 9 odst. 6 třetí věta	Čl. 9 odst. 6 třetí pododstavec
Čl. 10 odst. 1	Čl. 10 odst. 1
Čl. 10 odst. 2 první věta	Čl. 10 odst. 2 první pododstavec
Čl. 10 odst. 2 druhá a třetí věta	Čl. 10 odst. 2 druhý pododstavec
Čl. 10 odst. 3	Čl. 10 odst. 3
Čl. 10 odst. 4 návětí	Čl. 10 odst. 4 návětí a písmena a) a b)
Čl. 10 odst. 4 písm. a)	Čl. 10 odst. 4 písm. c)
Čl. 10 odst. 4 písm. b)	Čl. 10 odst. 4 písm. d)
Čl. 10 odst. 5	Čl. 10 odst. 5
Čl. 11 odst. 1 až 4	Čl. 11 odst. 1 až 4
Čl. 11 odst. 5 první pododstavec první věta	Čl. 11 odst. 5 první pododstavec
Čl. 11 odst. 5 první pododstavec druhá a třetí věta	Čl. 11 odst. 5 druhý pododstavec
Čl. 11 odst. 5 první pododstavec čtvrtá věta	Čl. 11 odst. 5 třetí pododstavec
Čl. 11 odst. 5 první pododstavec pátá věta	Čl. 11 odst. 5 čtvrtý pododstavec
Čl. 11 odst. 5 druhý pododstavec	Čl. 11 odst. 5 pátý pododstavec
Čl. 11 odst. 5 třetí pododstavec	Čl. 11 odst. 5 šestý pododstavec
Čl. 11 odst. 6 první, druhá a třetí věta	Čl. 11 odst. 6 první pododstavec
Čl. 11 odst. 6 čtvrtá věta	Čl. 11 odst. 6 druhý pododstavec
Čl. 11 odst. 6 pátá věta	Čl. 11 odst. 6 třetí pododstavec
Čl. 11 odst. 7	Čl. 11 odst. 7

Nařízení (ES) č. 1225/2009	Toto nařízení
Čl. 11 odst. 8 první, druhý a třetí pododstavec	Čl. 11 odst. 8 první, druhý a třetí pododstavec
Čl. 11 odst. 8 čtvrtý pododstavec první a druhá věta	Čl. 11 odst. 8 čtvrtý pododstavec
Čl. 11 odst. 8 čtvrtý pododstavec třetí věta	Čl. 11 odst. 8 pátý pododstavec
Čl. 11 odst. 8 čtvrtý pododstavec čtvrtá věta	Čl. 11 odst. 8 šestý pododstavec
Čl. 11 odst. 9 a 10	Čl. 11 odst. 9 a 10
Článek 12	Článek 12
Čl. 13 odst. 1 první pododstavec první věta	Čl. 13 odst. 1 první pododstavec
Čl. 13 odst. 1 první pododstavec druhá věta	Čl. 13 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 13 odst. 1 první pododstavec třetí věta	Čl. 13 odst. 1 třetí pododstavec
Čl. 13 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 13 odst. 1 čtvrtý pododstavec
Čl. 13 odst. 2 a 3	Čl. 13 odst. 2 a 3
Čl. 13 odst. 4 první pododstavec první věta	Čl. 13 odst. 4 první pododstavec
Čl. 13 odst. 4 první pododstavec druhá věta	Čl. 13 odst. 4 druhý pododstavec
Čl. 13 odst. 4 první pododstavec třetí věta	Čl. 13 odst. 4 třetí pododstavec
Čl. 13 odst. 4 první pododstavec čtvrtá věta	Čl. 13 odst. 4 čtvrtý pododstavec
Čl. 13 odst. 4 druhý pododstavec	Čl. 13 odst. 4 pátý pododstavec
Čl. 13 odst. 4 třetí pododstavec	Čl. 13 odst. 4 šestý pododstavec
Čl. 13 odst. 4 čtvrtý pododstavec	Čl. 13 odst. 4 sedmý pododstavec
Čl. 13 odst. 5	Čl. 13 odst. 5
Čl. 14 odst. 1 první a druhá věta	Čl. 14 odst. 1 první pododstavec
Čl. 14 odst. 1 třetí věta	Čl. 14 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 14 odst. 2 první věta	Čl. 14 odst. 2 první pododstavec
Čl. 14 odst. 2 druhá, třetí a čtvrtá věta	Čl. 14 odst. 2 druhý pododstavec
Čl. 14 odst. 3	Čl. 14 odst. 3
Čl. 14 odst. 4 první a druhá věta	Čl. 14 odst. 4 první pododstavec
Čl. 14 odst. 4 třetí a čtvrtá věta	Čl. 14 odst. 4 druhý pododstavec
Čl. 14 odst. 5, 6 a 7	Čl. 14 odst. 5, 6 a 7
Články 15 a 16	Články 15 a 16
Čl. 17 odst. 1, 2 a 3	Čl. 17 odst. 1, 2 a 3
Čl. 17 odst. 4 první věta	Čl. 17 odst. 4 první pododstavec
Čl. 17 odst. 4 druhá věta	Čl. 17 odst. 4 druhý pododstavec
Čl. 18 odst. 1 první věta	Čl. 18 odst. 1 první pododstavec
Čl. 18 odst. 1 druhá věta	Čl. 18 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 18 odst. 1 třetí věta	Čl. 18 odst. 1 třetí pododstavec

Nařízení (ES) č. 1225/2009	Toto nařízení
Čl. 18 odst. 2 až 6	Čl. 18 odst. 2 až 6
Čl. 19 odst. 1 až 5	Čl. 19 odst. 1 až 5
Čl. 19 odst. 6 první věta	Čl. 19 odst. 6 první pododstavec
Čl. 19 odst. 6 druhá věta	Čl. 19 odst. 6 druhý pododstavec
Čl. 20 odst. 1, 2 a 3	Čl. 20 odst. 1, 2 a 3
Čl. 20 odst. 4 první, druhá a třetí věta	Čl. 20 odst. 4 první pododstavec
Čl. 20 odst. 4 čtvrtá věta	Čl. 20 odst. 4 druhý pododstavec
Čl. 20 odst. 5	Čl. 20 odst. 5
Články 21 a 22	Články 21 a 22
Článek 22a	Článek 23
Článek 23	Článek 24
Článek 24	Článek 25
Příloha I	—
Příloha II	—
—	Příloha I
—	Příloha II